

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ГАЗЕТА РАДИ НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ УКРАЇНИ (РНСУ)

Рада національних спільнот
України щиро вітає Вас
з Новим роком
та Різдвом Христовим!
Бажаємо здоров'я
і добробуту, успіхів
і удачі, краси і любові,
досягнення нових творчих
вершин
і злагоди в сім'ї.
Тепла і світла у Ваших оселях!

Ашот Аванесян: «Ми всі українці різного етнічного походження»

«Українці мають працювати на Україну», – Голова РНСУ

Інтерв'ю Голови **Ради національних спільнот України** Ашота Аванесяна в ефірі телеканалу «Рада» 22.12.2017 про діяльність РНСУ за минулий рік, про український патріотизм, про національний і міжнародний діалог та інше.

Що представляє собою організація **Рада національних спільнот України** та які основні напрямки її діяльності?

– **Рада національних спільнот України** діє вже понад 25 років, вона об'єднує представників майже всіх національностей, які живуть на території України.

РНСУ зараз, як і в минулому, проводить активну діяльність. Великі плани у нас і на майбутнє. Наприклад, серед наших заходів – нещодавнє проведення Форуму національних спільнот України, Міжнародної конференції «Будуємо нову європейську Україну разом», «Етнофольклорами» та багато інших цікавих актуальних проєктів.

А для чого потрібно об'єднуватися представникам різних національностей, які живуть на території України?

– Україна – поліетнічна, багатокультурна. Але ми всі українці різного етнічного походження. Представники різних етносів, які входять до складу **Ради національних спільнот України** прагнуть, насамперед, зберегти і продемонструвати свою культуру. Це важливо робити, починаючи із шкільних років... Крім того, в Україні є території, де компактно проживають представники

інших етносів чи народностей. Це Крим, одеський регіон, Ужгород, Маріуполь. Це етнічні греки, німці, болгари, гагаузи, молдовани, румуни, угорці. Мешканці цих територій мають своє уявлення щодо співжиття. І об'єднуючи максимум національностей у нашій організації, ми надаємо можливість для активнішого розвитку національно-культурних спільнот на місцях. Це нормальний процес. Так само діє українська діаспора в інших країнах світу.

Тобто, з одного боку, етнічним спільнотам потрібно зберегти свої традиції, налагодити спілкування, а з іншого боку – інтегруватися в українське суспільство...

– Так. Сьогодні йде дуже активна інтеграція етносів в українське суспільство. Адже ми всі – громадяни України і не варто нас розділяти.

Ви сказали ключову фразу: «Ми всі українці різного етнічного походження». Це, дійсно, дуже приємно. Але ми пам'ятаємо про той скандал, який недавно розгорівся навколо Закону про освіту, зокрема, мовної статті... Якщо ми всі українці, то українська мова для всіх повинна бути рідною. Але з'явилися різні течії, які сказали, що нам не потрібна в освіті українська мова. А як це сприймає РНСУ?

– Ми неодноразово висловлювали нашу позицію щодо Закону про освіту. Я повторю. У нас є Українська держава, є Президент, є парламент. Парламент закон прийняв, Президент підписав. Але є громадяни України в місцях компактного проживання на її території (у даному випадку – угорці, румуни, поляки), у яких виникли питання щодо п. 7 Закону про освіту. Можливо, їм потрібен час для вивчення державної української мови. Але жити в державі Україна і не володіти державною мовою й не вчити її – це неправильно.

Мова – один із головних атрибутів державності...

– Обов'язково так!

Але, як би там не було, представники різних етносів, які відчують себе українцями, вважають за потрібне зберегти своє коріння, підтримувати зв'язок із своєю етнічною батьківщиною. Як РНСУ це вдається?

– По-перше, у нас багато недільних (факультативних) шкіл, де навчаються мовам, традиціям представники різних національних спільнот. Певну допомогу у цьому надають міжнародні організації, зокрема, через грантові програми. Найбільш активно в цьому допомагають європейські структури, сприяють цьому іноземні посольства.

Тобто це відбувається не з державного бюджету. Ви намагаєтесь знайти фінансування і ресурси для підтримки зв'язку, спілкування з країнами свого походження...

– Так. На сьогодні з держбюджету профільними міністерствами на це не виділяється практично нічого. Але я хочу висловити велику подяку Міністерству культури в особі міністра Євгена Нищука, Першому заступнику міністра культури Світлані Фоменко, директору департаменту Андрію Юрашу та усім іншим працівникам міністерства. Вони старанно відносяться до справи. Допомагають нам у всьому. Так, нещодавно вони завдяки зусиллям міністерства нам надали Національний оперний театр для проведення Форуму національних культур. А вирішення організаційних питань займалась **Рада національних спільнот України**. У цьому заході також взяли участь наші співочі та танцювальні творчі колективи. Але, повторюю, з державного бюджету на ці програми коштів немає.

Ви згадали допомогу Міністерства культури. Це стосується питань збереження культурної і духовної спадщини. А що робить РНСУ в цьому напрямку?

– Кожна національна спільнота в Україні має свою культурну спадщину (зокрема, культурно-мистецькі, культові споруди тощо). Іноді вона формувалась з часів Київської Русі. У нас при **Раді національних спільнот України** створено спеціальний Комітет, який займається питаннями культурної спадщини. У його функції входить реконструкція історичних будівель, організація експозицій, поїздки у різні міста України. Ми в цьому напрямку дуже активно працюємо.

А як Вам вдається проводити цю роботу? Зокрема, якщо мова йде про спадщину, є все-таки «острівки», де залишилися ті чи інші згадування

про проживання або перебування тих чи інших національностей на певній території, про якісь ключові події, то Ви намагаєтесь це якимось чином підтримати, актуалізувати і, можливо, зробити якісь пам'ятні знаки або провести якийсь захід?

– Як я вже сказав, ми проводимо відновлення, реконструкцію історичних пам'яток. Багато з них мають цінність не лише для представників етносів, а й у цілому для України. Ми працюємо спільно з нашими релігійними організаціями, радимося з ними, особливо, коли відбудова стосується церковних споруд, пам'ятників. Культурної спадщини на території України достатньо. Але ми не державна структура і не завжди маємо можливість вирішити ці питання. Отже, як бачите, ми займаємось не лише «піснями і танцями». Є й інші завдання для нас. Тому ми й кажемо, що було б добре, якби, було Міністерство національностей, Державний комітет з питань національностей та релігій. Такі центральні виконавчі державні органи сьогодні необхідні.

Наскільки сьогодні можна говорити про конструктивну співпрацю з органами української влади? Як відбувається такий діалог?

– Діалог у нас відбувається на високому рівні. Я кажу про це без перебільшення. Усі наші звернення, всі наші листи не залишаються без відповіді. Нас чують...

Наскільки українське суспільство толерантне до інших національностей? Чи Ви відчуваєте якесь несприйняття? Чи виникають якісь некомфортні ситуації?

– Я дуже давно живу в Україні і, чесно кажучи, не бачив настільки толерантних людей, як українці. Мої діти народилися в Україні, і ми весь час про це говоримо: що українці – дуже толерантний народ. Ми не відчуваємо жодного дискомфорту. Ми всі українці. Американці взагалі не згадують своє походження (італійське, французьке або інше). Вони живуть в Америці і відчують себе американцями.

Продовження на стор. 2

Продовження. Початок на стор. 1

Ашот Аванесян: «Ми всі українці різного етнічного походження»

Але ж американці – «збірні» нація...

– У нас, в Україні теж представники 134-х національностей, етнічних груп. Але ми з гордістю говоримо: «Ми українці!». Це наша Батьківщина!»

Саме про це Ви говорите на сторінках газети – друкованого засобу РНСУ? І назва у нього символічна – «Національний діалог»...

– Так. Я вдячний редакції нашої газети «Національний діалог». Цю газету читають у всіх кутках України. Я навіть не розраховував на таку ефективність газети «Національний діалог». Вона сьогодні дуже популярна. Це навіть викликає подив. Адже тираж у неї не малий – 5 000 примірників. І, напевно, його доведеться збільшити (посміхається). Настільки у нас багато читачів. Усім цікаво, як живуть представники різних етнічних спільнот. А ми намагаємось усе це відображати на сторінках газети.

Ви кілька разів протягом програми повторили, що всі ми українці. Мені як українці присм-но, що Ви асоціюєте себе з Україною. А я знаю, що Ви ще й допомагаєте українцям і Україні, коли у нас є така біда як війна на нашій території. Що робить Ваша організація?

– Ми активно співпрацюємо з різними організаціями ветеранів АТО. Працюємо з ними, а також з переселенцями. Ми навіть створили свою «гарячу лінію» в РНСУ. До нас звертаються з різних питань: щодо переказу пенсій, щодо тимчасового проживання переселенців, інколи доводиться на деякий час розселити їх на наших дачах (в межах Київської області). У нас є концертні та інші програми для дітей-сиріт. Кошти з благодійних концертів передаємо на потреби воїнів АТО. Знаєте, багато патріотів – серед представників різних національностей. Сьогодні вони захищають наш кордон на сході України. Вони це роблять щиро і патріотично. Я можу з гордістю сказати, що серед наших героїв – Героїв «Небесної Сотні» – першими були Сергій Нігоян вірменського походження, а також етнічні грузини, білоруси. Герої віддали заради нас найдорожче – своє життя. У третьому номері газети «Національний діалог» є ціла стаття про те, які представники етнічних спільнот брали участь у Революції Гідності.

Наша з Вами зустріч відбувається в період, коли Україна і весь світ відзначає Новорічні свята і Різдво. Можливо, привітаєте українців різних національностей з цими святами...

– Із задоволенням. Я від імені Ради національних спільнот України бажаю всім миру і добра. Найголовніше – кожна людина повинна розуміти: якщо ти живеш в Україні – ти повинен працювати на Україну. Ми всі маємо бути проукраїнськими! Давайте створимо у себе центр Європи! Хай усі приїждять до нас, в Україну! Україна відродиться! Усе в нас буде добре! Це питання часу. Усіх вітаю з Новим роком! Здоров'я, щастя, миру і добра нам усім!

Дякую Вам за Ваші слова про те, що всі ми українці, а Україна – наш спільний дім, за Ваші побажання оптимізму і миру всім. Зі святами!

Розмову вела Людмила Горіцька, телеканал «Рада»

Співпраця між РНСУ та Вінницькою обласною Радою національно-культурних товариств

16 грудня за запрошенням керівника Управління у справах національностей та релігій Вінницької обласної державної адміністрації Салєцького Ігора Олександровича Голова Ради національних спільнот України Ашот Аванесян та Заступник Голови Ради Микола Корецький взяли участь в спільному засіданні Вінницької обласної Ради Церков та релігійних організацій і Вінницької обласної Ради національно-культурних товариств.

Засідання було проведено за участі Голови Обласної державної адміністрації В.В. Коровія, Голови Обласної Ради А.Д. Олійника, Вінницького міського голови С.А. Моргунова, Директора Департаменту у справах релігій та національностей Міністерства культури України А.В. Юраша, представників Департаменту у справах релігій та національностей Міністерства культури України, голів районних державних

адміністрацій, членів Всеукраїнської Ради Церков та релігійних організацій.

Під час засідання відбулося урочисте підписання Угоди про співпрацю між Радою національних спільнот України

та Вінницькою обласною Радою національно-культурних товариств. Ми вдячні нашим друзям за спілкування, за готовність до співпраці, за нові ідеї та спільні плани.

Анонс: Круглий стіл РНСУ, присвячений 100-й річниці Незалежності УНР і Дню Соборності України

22 січня 2018 р. з 13:00 до 16:00 в Інституті політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України (м. Київ, вул. Генерала Алмазова, 8, ст. метро «Печерська», вхід з вул. Арсенальної), Рада національних спільнот України проводить Круглий стіл: «Роль та досягнення представників національних спільнот у формуванні першої в новітній історії незалежної Української Держави — Української Народної Республіки», присвячений 100 річниці Незалежності Української Народної Республіки (УНР) і Дню Соборності України, за участю представників державної влади, науковців НАН України, провідних університетів України та керівників національно-культурних громад України.

Круглий стіл надасть можливість для обговорення важливих питань щодо реалізації та перспектив розвитку державної етнонаціональної політики в Україні з метою пошуків нових механізмів і шляхів реформування зазначеної сфери.

20 листопада 2017 року виповнилося 100 років від ухвалення III Універсалу, що проголосив Українську Народну Республіку. Проголошення Української Народної Республіки є однією з ключових подій російсько-української війни 1917-1921 років, яка стала вершиною національно-визвольної боротьби, відродження української нації. Відтоді розпочався активний етап розбудови держави.

Одним із основних положень III Універсалу було надання національним меншинам «національно-персональної автономії», за якою кожна з націй, що населяє Україну, має право на самостійне творення свого національного життя в межах Української Народної Республіки. Право на національно-персональну автономію беззастережно отримали польська, єврейська і російська меншини, а також білоруси, чехи, вірмени, молдовани, німці, татари, греки, болгар та інші. Національно-персональна автономія не ґрунтувалася на територіальному принципі. У повному обсязі правом на національно-персональну автономію скористалася

єврейська меншина. Такий самий принцип національно-персональної автономії використали країни Балтії у 20-х роках XX століття (Литва, Латвія і Естонія).

Національні меншини м'яко інтегрувалися в українське суспільство. Українська держава гарантує всім національностям права на збереження їх традиційного розселення і забезпечує існування національно-адміністративних одиниць, бере на себе обов'язок створювати належні умови для розвитку всіх національних мов і культур.

Статус України як, з одного боку, національної держави, а з іншого – поліетнічної, полікультурної, був закріплений в Конституції України 1996 р., де в Преамбулі дається визначення Українського народу як громадян України всіх національностей, тобто в основі такого визначення української нації є як елементи державної нації, так і етнічних націєутворюючих спільнот.

22 серпня 2017 року виповнилося 25 років історичної передачі повноважень від УНР сучасній Україні. А 22 січня 2018 року виповнюється чи не найважливіша подія в новітній історії України – 100-річчя проголошення Незалежності Української Держави (Української Народної Республіки) IV-м Універсалом Центральної Ради. Тоді незалежну Україну визнали 42 держави світу, включаючи більшовицьку Росію, яка невдовзі віроломно напала на Україну і знищила молоду УНР.

Під час Круглого столу буде обговорено низку важливих тем, присвячених згаданим історичним подіям і наявному досвіду управління та пошуку нових механізмів діяльності національно – культурних спільнот України на загальноукраїнському та регіональному рівнях.

Всеукраїнський фестиваль національних культур

Форум етнічних товариств України на сцені Національної Опери в Києві. Свято творчості і єдності відбулося!

18 грудня в Національному оперному театрі ім. Т. Г. Шевченка в Києві відбулася надзвичайна подія в полікультурному житті країни – Всеукраїнський фестиваль національних культур. Ідею проведення Форуму національностей запропонував керівникам етнічних громадських організацій Голова Ради національних спільнот України Ашот Аванесян. Міністерство культури України надало активну підтримку заходу, забезпечивши проведення програми Форуму на високому сучасному рівні. Департаментом у справах релігій і національностей на чолі з А. В. Юрашем було проведено велику роботу в регіонах, завдяки якій у заході взяли участь начальники профільних управлінь державних адміністрацій з найбільш багатоетнічних областей країни, серед яких є Київська, Одеська, Донецька, Миколаївська області.

Перший заступник Міністра культури України Світлана Валеріївна Фоменко.

Координатором і режисером Всеукраїнського фестивалю національних культур виступила голова Асоціації діячів етнічного мистецтва, заступник голови Ради національних спільнот України – заслужена артистка України Інеш Кдинова. В урочистому відкритті фестивалю взяли участь: перший заступник Міністра культури України Світлана Валеріївна Фоменко, директор Департаменту у справах релігій і національностей Андрій Васильович Юраш,

Голова Ради національних спільнот України Ашот Дадікоєвич Аванесян, президент Асамблеї національностей України Ровшан Тагієв і Народний депутат України, Голова ради старійшин національних громад Миколаївської області – Султан Мурад Джамалутдінович Каймаразов.

Яскрава концертна частина Всеукраїнського фестивалю національних культур тривала майже чотири години. З перших акордів гімну етнічних спільнот «Всі ми діти твої, Україно» композитора Олександра Мирошниченка, що традиційно пролунав у виконанні заслуженої артистки України Інеш Кдирової, увазі глядачів відкрилася дивовижна сцена прологу, в якій взяли участь всі учасники фестивалю – представники понад 50-ти етносів в колоритних національних костюмах! Народний ансамбль «Україна», Дитяча хореографічна студія ім. Миколи Коломійця «Щасливе дитинство» (худ. керівник – заслужена артистка України Ольга Яценко, директор студії – Ольга Побожимова) стали прикрасою заходу, взявши участь у постановці масових сцен прологу та фіналу концерту.

Академічний ансамбль української музики, пісні і танцю «Чайка» Одеської філармонії. Худ. керівник – заслужений діяч мистецтв України Юрій Саакянц.

До творчого марафону кращих художніх колективів та солістів етнічних товариств Ради національних спільнот приєдналися представники з регіонів України, професійні ансамблі пісні і танцю: Академічний ансамбль української музики, пісні і танцю «Чайка» Одеської філармонії під керівництвом заслуженого діяча мис-

тецтв України Юрія Саакянца, Зразковий театр танцю «Біла птаха» (худ. керівник – Людмила Бойченко) з міста Мангуш Донецької області, ансамбль пісні і танцю «Радани» Луганської обласної філармонії з Северодонецьку (худ. керівник – Ілля Ханенко). Художні колективи вносять величезний вклад у розвиток, збереження і популяризацію етнічної культури в регіонах України.

Зразковий театр танцю «Біла птаха». Худ. керівник – Людмила Бойченко. м. Мангуш Донецької області.

Ансамбль пісні і танцю «Радани» Луганської обласної філармонії, м. Северодонецьк. Худ. керівник – Ілля Ханенко.

Яскравою сторінкою фестивалю став виступ хореографічних ансамблів Київського національного університету культури і мистецтв. Учасники колективів продемонстрували високу майстерність виконання композицій в різних жанрах хореографічного мистецтва. Розпочав етнічний марафон провідний ансамбль народного танцю «Київ» під керівництвом відомого хореографа – балетмейстера Ірини Гутник. Колектив має багату творчу біографію і високі професійні нагороди міжнародних конкурсів і фестивалів.

Оригінальна постановка «Слов'янські мотиви» з елементами народного танцю в сучасній інтерпретації додали енергійного імпульсу й молодіжного запалу.

Чарівні танцівниці Ансамблю класичного танцю «Сузір'я Аніко» під керівництвом Народної артистки України Аніко Рехвіашвілі та балетмейстера Сергія Афанасьєва підкреслили святковий настрій заходу композицією «Фортуна». Золоті крилаті танцівниці майстерно, з природною легкістю, виконали складні технічні рухи класичного балету.

Ансамбль народного танцю «Київ». Худ. керівник – Ірина Гутник.

Ансамбль класичного танцю «Сузір'я Аніко». Худ. керівник – Аніко Рехвіашвілі, балетмейстер – Сергій Афанасьєв.

Ансамбль сучасного танцю Київського національного університету культури і мистецтв під керівництвом Заслуженого діяча мистецтв України Ольги Бігус представили глядачам філософську хореографічну картину «Момент життя», збагачену лексикою сучасного європейського танцю.

Ансамбль сучасного танцю Київського національного університету культури і мистецтв. Худ. керівник – Ольга Бігус.

Серед творчої молоді етнічних товариств яскравим виступом відзначилися: чарівна представниця Союзу гагаузів України, переможець відомого світового конкурсу «Turkvizion» в Туреччині – Анна Мітіогло, актриса Єврейського театру ім. Шалом Алейхема Сабіна Рагімова, співачка і педагог вірменської недільної школи Ануш Оганесян від Черкаської обласної вірменської громади «Арарат».

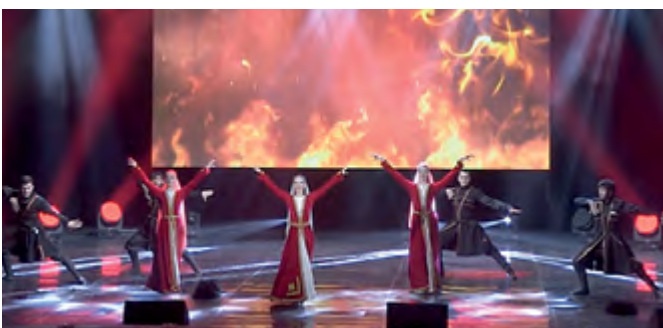
Асамблею національностей України та Азербайджанський культурний центр ім. Мусліма Магомаєва представили Народний артист України Гурбан Аббасов та актриса театру Наталія Кудряшова у супроводі ансамблю «Азербайджан». У їх виконанні прозвучали відомі твори з репертуару Мусліма Магомаєва «Мій Азербайджан» та «Блакитна вічність».

Народний артист України Гурбан Аббасов та Наталія Кудряшова.

Учасники Ансамблю «Кавказ» подарували глядачам незабутні враження від палкого темпераменту справжніх горців.

Запальна «Лезгинка» – це жива енергія молодості, яка пронизує і заряджає активністю і радістю від творчості і краси!

Ансамбль «Кавказ». Худ. керівник – Ніджат Мірзоєв.

Азербайджанський народний танок «Сари Гелін» представила солістка Ансамблю «Кавказ» Олена Чічібабіна.

У Всеукраїнському фестивалі національних культур взяли участь творчі сили Асоціації діячів етнічного мистецтва. Прекрасні, мелодійні, повні мудрості польські пісні пролунали у виконанні Народного артиста України, заслуженого діяча культури Польщі Олега Дзюби. Щірі оплески глядачів супроводжували хіти «Nie sroczniemy» і танго «Ostatnia niedziela», яке співак виконав у супроводі Ансамблю бального танцю «Калейдоскоп» Київського національного університету культури і мистецтв під керівництвом видатного хореографа і педагога, заслуженого артиста України Дмитра Базели.

Народний артист України Олег Дзюба та Ансамбль бального танцю «Калейдоскоп». Худ. керівник – Дмитро Базела.

Красу і душевність татарської пісні і танцю подарувала глядачам справжня перлина кримсько-татарського народу – заслужена артистка України та АР Крим Ленара Османова.

Бурхливі оплески супроводжували виступ славетної ромської родини – Юрія, Валенти і Романа Коржових – засновників і художніх керівників Театру циганської пісні і танцю «Ромен».

Театр циганської пісні і танцю «Ромен». Худ керівники – Юрій та Валента Коржови.

Французький шлягер «Padam-padam» на легендарній сцені Національної Опери виконала елегантна харків'янка, володар Гран-прі Міжнародного конкурсу ім. Едіт Піаф у Парижі – заслужена артистка України Вікторія Веннікова.

Спілку поляків України представив Польський ансамбль пісні і танцю «Поляни з – над Дніпра». Колектив є учасником багатьох конкурсів, концертів та фестивалів, організованих в Україні та Польщі. Худ. керівник – Леся Єрмак. Хореографічна композиція «Танці люблінської землі» у виконанні ансамблю запам'яталася глядачам яскравим національним колоритом і веселим настроєм юних артистів.

Народний ансамбль грузинського танцю «Іберієлі» під керівництвом видатного хореографа, заслуженого діяча мистецтв України Маки Ломсадзе, присвятив свою багаторічну діяльність збереженню і розвитку культури Грузинського народу в

Народний ансамбль грузинського танцю «Іберієлі». Худ. керівник – Мака Ломсадзе.

Україні. На Всеукраїнському фестивалі національних культур ансамбль продемонстрував традиційний народний грузинський танок «Мтіулурі» в сучасній інтерпретації Маки Ломсадзе.

Корейська діаспора в Україні представлена Всеукраїнською асоціацією корейців на чолі з громадським діячем, науковцем і педагогом Кан Ден Сіком. Родзинкою заходу став виступ Ансамблю традиційного корейського танцю «Тораді» під керівництвом Марини Лі Корейського культурного центру в Києві. Чарівні танцівниці колективу подарували глядачам витонченість і досконалість культури Сходу.

Ансамбль традиційного корейського танцю «Тораді». Худ. керівник – Марина Лі.

Незабутні враження залишив виступ Лауреата популярного телевізійного шоу «Україна має талант» Вероніки Цой. Оригінальна композиція – еквілібр «Танок полум'я» у виконанні юної артистки доповнив атмосферу залу фантастичними емоціями та вірою в досконалість людської природи.

Вероніка Цой. Еквілібр «Танок «Полум'я».

Серед яскравого розмаїття етносів України на сцені Національної Опери демонстрували народну творчість і фольклор: Народний театр німецького танцю «Дойче Квелле» Ради німців України з оригінальною хореографічною композицією «Подорож до Берліну» художнього керівника колективу Світлани Цех, вокальний ансамбль «Талір» (худ. керівник – Анна-Марія Паскевич) Всеукраїнського татарського культурного центру «Туган тел» з жартівливою піснею «Бас Кизим» (Танцюй, дівчино), ансамбль «Джа Сурья» Dance Group (худ. керівник – Таїсія Гонтар) з білоруським танком «Купалинка».

Народний театр німецького танцю «Дойче Квелле». Худ. керівник – Світлана Цех.

Ансамбль «Джа Сурья» Dance Group (худ. керівник – Таїсія Гонтар) з білоруським танком «Купалинка».

Приємним сюрпризом для глядачів став вис-туп учасника популярних телевізійних шоу-програм – Амадора Лопеса і гурту «Rumbero's» з запальними танцювальними піснями в латиноамериканському стилі.

Амадор Лопес і гурт «Rumbero's».

Національний конгрес вірмен України представила Лауреат міжнародних конкурсів Кристине Карапетян та юні талановиті учасники популярного телевізійного шоу «Голос-діти» Ерік та Анна Мкртчян. Традиційне мистецтво вірменського танцю в хореографічній композиції «Узундора» – гармонійне поєднання народного фольклору і сучасної інтерпретації – продемонстрував Народний ансамбль «Айренік» (Батьківщина), який вже багато років очолює видатний хореограф і педагог Гоар Геворкян.

Народний ансамбль вірменського танцю «Айренік». Худ. керівник – Гоар Геворкян.

З щирими вітаннями гостям і учасникам фестивалю на сцені фестивалю виступили представники Африканської Ради в Україні: Лауреат телевізійного шоу «Х-Фактор», харизматичний і загадковий Диедоне Нгелека Касонго та Ансамбль «Африкан» під керівництвом Теодоріни Каміс-Ваврик і Олени Сухорукової.

Диедоне Нгелека Касонго представив Африканську Рад у Україні.

Ансамбль «Африкан». Худ. керівники – Теодорина Каміс-Ваврик і Олена Сухорукова.

Заслужена артистка України Інеш Кдилова. Народний ансамбль «Україна», Дитяча хореографічна студія ім. Миколи Коломійця «Щасливе дитинство» (худ. керівник – заслужена артистка України Ольга Яценко, директор студії – Ольга Побежимова) та всі учасники фестивалю.

Оргкомітет свята.

Всеукраїнський Конгрес ромен України та Культурно-просвітницький центр «Ромське шатро» на фестивалі представив Театр циганської пісні і танцю «Ромен». Славна ромська династія Коржових – заслужені артисти України Юрій, Валента та їх син Роман – справжні перлини етнічного Олімпу країни. В цьому році виповнюється 50 років професійної творчої діяльності засновників і керівників колективу – Юрія та Валенти Коржових. Театр «Ромен» широко відомий як в Україні, так і далеко за її межами і вже багато років дарує нам насолоду від вільної задушевної пісні народу Рома.

Майстерно провели Всеукраїнський фестиваль національних культур популярні телеведучі – Тимур Мірошниченко та Діана Тайманова.

Популярні ведучі телевізійних і концертних програм – Тимур Мірошниченко та Діана Тайманова.

Кульмінацією фінальної сцени став виступ Народного ансамблю «Україна», Дитячої хореографічної студії ім. Миколи Коломійця «Щасливе дитинство» (худ. керівник – заслужена артистка України Ольга Яценко, директор студії – Ольга Побежимова). Хореографічна сюїта «Україна – єдина родина» у виконанні славного колективу об'єднала спільними емоціями артистів і глядачів: любов до Батьківщини, прагнення миру і добробуту, віра в щасливе майбутнє!

Пісня Олександра Мірошниченка на вірші Степана Галлябарди «Співаймо всі про Україну» у виконанні заслуженої артистки України Інеш Кдирової стала величним фінальним акордом свята Єдності – Всеукраїнського фестивалю національних культур у Києві!

Голова Ради національних спільнот України Ашот Аванесян.

Міністерство культури України, Голова Ради національних спільнот України Ашот Аванесян, Оргкомітет Всеукраїнського фестивалю національних культур на чолі з Заступником голови Ради національних спільнот України Миколою Корецьким, режисер та виконавчий директор фестивалю Інеш Кдилова, режисерсько-адміністративна група (Світлана Цех, Надія Шереметьєва, Руслан Кахала) висловлюють щире подяку всім учасникам фестивалю, керівникам національно-культурних товариств, громадським організаціям, адміністрації і колективу Національної Опері України ім. Т. Г. Шевченка, фірмі професійного звука і світла «Феєрія», «ТДК Медіа» за співпрацю у проведенні заходу.

Заслужена артистка України Інеш Кдилова.

Дитяча хореографічна студія ім. Миколи Коломійця «Щасливе дитинство».

НА МИСТЕЦЬКОМУ ОЛІМПІ КРАЇНИ – заслужена артистка України Інеш Кдирова

ВІДОМА СПІВАЧКА, ЗАСЛУЖЕНА АРТИСТКА УКРАЇНИ ІНЕСХ КДИРОВА Є ЯСКРАВОЮ ПРЕДСТАВНИЦЕЮ КАЗАХСЬКОГО ЕТНОСУ НА МИСТЕЦЬКОМУ ОЛІМПІ УКРАЇНИ. НІЖНА ТА ТЕНДІТНА, ПАЛКА І ЗАХОПЛЮЮЧА, ЯК ВІТЕР СХОДУ. В ЇЇ ГОЛОСІ ПОЄДНАЛИСЯ МЕЛОДІЯ КАРПАТСЬКИХ ГІР І БЕЗМЕЖНИЙ ПРОСТІР КАЗАХСЬКОГО СТЕПУ.

М'Я співачки теж незвичайне і романтичне – «Зоряне сяйво». Здається, доля сама передбачила її мету – дарувати людям радість. На творчому небосхилі країни зірка Інеш яскраво запалала у 1992 році, коли вона – солістка Харківського театру естради, весною того року стала учасницею престижного телеконкурсу Юрія Ніколаєва «Утренняя звезда» на ОРТ. Сама назва конкурсу гармонує з її іменем.

Витонченість жіночого образу, високий рівень виконання і неповторність стилю Інеш знайшли визнання в країнах СНД. Співачка взяла участь у відомих престижних фестивалях і має звання Лауреата міжнародних телевізійних конкурсів молодих виконавців естрадної пісні: «Ялта – 92», «Гардемарини естради – 93», «Слов'янський базар – 97» (Вітебськ), «Море друзів – 99». «Міс Елегантність естради» – такий титул вона отримала з рук Народного артиста Радянського Союзу Махмуда Есамбаєва. Пісні Інеш лунали й на популярному міжнародному фестивалі «Голос Азії» у 1998 році. Славетну «Червону руту» разом з нею співали представники 24 країн світу!

Створювати виразний та незабутній образ співачці допомагають сучасні твори відомих українських композиторів і поетів. Інеш працює з кращими музикантами сучасності. В репертуарі співачки по-

над 120 творів, сольні програми «Музика душі», «Симфонія кохання», «Вогонь бажання», робота в рок-операх «Роксолана», «Стікс», озвучування мюзиклів і новорічних дитячих вистав «Попелюшка», «12 місяців», «Снігова королева» та інші. Альбоми «Ромео», «Симфонія кохання», «Вірю тобі», «Будем жить», «Світ для двох». Високий рівень професійної майстерності, яскрава зовнішність співачки ставлять заслужену артистку України Інеш Кдирову поруч з видатними митцями сучасності.

Інеш Кдирова пропагує своєю творчістю українську культуру й знайомить співвітчизників з етнічним мистецтвом багатонаціонального народу України, виховує патріотизм і толерантність до етнічних спільнот, виступає за національну єдність українського суспільства.

За вагомий особистий внесок у розвиток і популяризацію Українського мистецтва Інеш Кдирова нагороджена Почесним званням «Заслужений артист України», Грамотою Верховної Ради України «За заслуги перед Українським народом», Почесною грамотою Міністерства культури України «За особистий внесок у розвиток культури і мистецтва національних спільнот України», Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Сьогодні Інеш Кдирова – гостя «Національного діалогу».

– Інеш, маємо нагоду передати Вам найкращі побажання від всіх шанувальників етнічного мистецтва. Ви народилися в Україні, але в репертуарі особливе місце посідають пісенні твори казахською мовою. Звідки така любов до казахської пісні?

Інеш: – Щиро дякую за теплі слова! Я народилася на Донеччині, в місті машино-будівельників – Краматорську. З дитинства слухала українські пісні, які співала мені мама, а згодом і сама почала писати вірші українською мовою. Дуже люблю все українське: пісні, танці, звичаї і національні страви. Тому я відчуваю себе україною на рідній землі. В нашому домі лунала і казахська мова мого батька, коли до нас завітали племінники та мої двоюрідні брати і сестри з Каракалпакії та Казахстану. Веселі вечори з традиційними казахськими стравами «бешбармак», «самса», «баурсаки» і, звичайно, фрукти і східні солодощі назавжди залишилися в моїй пам'яті.

Пісні казахською мовою з'явилися в моєму репертуарі в 2007 році, який був проголошений Роком Республіки Казахстан в Україні. Саме тоді до нас у країну завітав Президент Республіки Казахстан Нурсултан Назарбаєв та провідні артисти Казахстану, серед яких були улюблені співаки мого батька – народні артисти СРСР та Республіки Казахстан Роза Римбаєва і Алібек Днішев. Зустріч двох Президентів – Віктора Ющенка і Нурсултана Назарбаєва, урочисто відбулася в Національній Опері. Наступного дня я вже брала участь у

концертній програмі поруч з видатними казахськими артистами. Тоді я співала популярні українські шлягери Володимира Івасюка «Водограй» і «Червону руту», «Скрипка грає» Ігоря Поклада і Юрія Рибчинського, «Острів кохання» і «Всі ми діти твої, Україно» композитора Олександра Миросниченка на власні вірші, а через декілька днів вже з задоволенням вчила улюблену пісню всіх казахів – «Атамекен» (Земля батьків) з репертуару Рози Римбаєвої.

– Інеш, останнім часом Ви виступаєте організатором культурно-мистецьких заходів етнічних спільнот України. З чого почалася ваша громадська діяльність?

Інеш: – Під час підготовки Фестивалю національних культур «Фольклорама» в 2008 році, виконуючи функції арт-директора та режисера концертної програми, я вперше зустрілася з керівниками громадських організацій етнічних товариств міста Києва, які були членами відомої широкому загалу Ради національно-культурних громад під керівництвом заслуженого діяча культури України Ашота Аванесяна. Для створення концертної програми мені необхідно було познайомитися з творчими колективами та солістами етносів, їх репертуаром. Тоді я вперше відчула і побачила все розмаїття національних

традицій, народної творчості та фольклору етнічних спільнот. Мене захопила ця тема, і з'явився також інтерес до громадської діяльності. У 2006 році я закінчила Національну академію державного управління при Президентові України та отримала диплом магістра державного управління. Тому до творчості я з задоволенням додала ще й громадську роботу у сфері етнонаціональної політики. Зараз я виконую обов'язки Раступника голови **Ради національних спільнот України**.

Проблематика в цьому сегменті національних відносин завжди актуальна і потребує толерантних і цілеспрямованих дій зі сторони владних структур. З метою активізації міжнаціонального діалогу для вирішення важливих питань в галузі державотворення, освіти і культури наша організація проводить чимало заходів. Всебічне сприяння у проведенні соціально-гуманітарних проєктів надає Департамент у справах релігій і національностей при Міністерстві культури України на чолі з Юрашем Андрієм Васильовичем. Перший заступник Міністра культури України Світлана Валеріївна Фоменко теж частий гість на наших заходах. Це дуже важливо для національних товариств – відчувати підтримку держави!»

– Сьогодні в Україні політична і економічна ситуація досить нестабільна. Які завдання ставлять перед собою представники етнічних спільнот?

Інеш: – Громадська організація «Рада національних спільнот України» об'єднала в своїх лавах 67 національно-культурні громади з різних регіонів країни, які представляють інтереси понад 50 етносів. Ми всі дуже різні, але працюємо як одна єдина команда, дружна родина, де панує мир і злагода. Майже всі члени нашої організації є громадянами України. І тому все, що відбувається в країні – цілком торкається кожного з нас.

Національні товариства беруть активну участь у житті українського суспільства, а також не забувають і про своє етнічне походження, зберігаючи і відтворюючи власну культуру. Традиційним форумом національних товариств стала Всеукраїнська конференція «Будуймо нову європейську країну разом», започаткована **Радою національних спільнот України** за підтримки Міністерства культури України.

На заході обговорюються проблемні питання життєдіяльності етнічних громадських об'єднань, висловлюються побажання та рекомендації державним інституціям щодо оптимізації міжнаціональних відносин, і, звичайно, лунають пісні мовами етносів, дивують і зачаровують запальні національні танці у виконанні провідних художніх колективів національних громад.

Творчий потенціал етносів України дуже потужний. Активну участь у пропаганді культури і мистецтва національних спільнот беруть художні колективи: Театр циганської пісні і танцю «Ромен», ансамбль традиційного корейського танцю «Тораді», ансамбль «Кавказ», Народний театр німецького танцю «Дойче Квелле», Народні ансамблі національних танців Грузії – «Іберієлі»

та «Іберія», Вірменії – «Айренік», Польський ансамбль пісні і танцю «Поляни з – над Дніпра», Зразковий ансамбль народного танцю «Росток», Чеський вокальний ансамбль «Вишеград» та литовський колектив «Сесулес». Серед сольних виконавців долучилися лауреати міжнародних та всеукраїнських конкурсів Анна Мітіогло, Ануш, Сабіна Рагімова, Ерік і Анна Мікртчян, Вероніка Цой, Кароліна Егону, Деодонне Нгелека Касонго та група «Африкан». Також у заходах беруть участь Народні артисти України Іво Бобул, Олег Скрипка, Павло Зібров, Анатолій Матвійчук, Олег Дзюба та Гурбан Аббасов, заслужені артисти України Злата Огнєвич, Марія Яремчук, Лена Османова, провідні артисти Національного драматичного театру ім. І. Франка – Володимир і Ярослава Абазопуло, популярний ведучий телевізійних програм Тімур Мірошниченко, талановита співачка та телеведуча Діана Тайманова.

Для проведення професійної мистецької діяльності етнонаціонального спрямування за моєю ініціативою та сприяння **Ради національних спільнот України** було засновано творчу спілку «Асоціація діячів етнічного мистецтва», у склад якої увійшли провідні майстри національного мистецтва та керівники і солісти художніх колективів етнічних спільнот.

Важливою складовою успішної культурно-мистецької діяльності нашої спілки є підтримка творчих проектів меценатами, міжнародними фондами і звичайно, Міністерством культури України та «Суспільним мовленням». На жаль, комерціалізація системи телебачення та майже всього медіа-простору не дає можливості більшості талановитих артистів демонструвати своє мистецтво широкому загалу. Ви вже помітили, що останнім часом на популярних каналах телебачення з'являється певна група артистів, одні й ті ж самі зірки отримують цілеспрямовану ротацию в рейтингових телевізійних шоу-проектах, що є запорукою їх успішної комерційної концертної діяльності. В той же час, талановиті виконавці – учасники і переможці популярних шоу, які своїми голосами здобули широку підтримку глядачів, наступного дня після перемоги зникають! Тому Асоціації діячів етнічного мистецтва ставить за мету підтримку професійних виконавців, художніх колективів і творчих проектів, які допоможуть реалізувати мистецький потенціал етносів і гідно презентуватимуть сучасну культуру багатонаціональної України в світі. Ми чекаємо на нові таланти! Пишіть нам, висилайте інформацію про свою творчість на адресу Асоціації діячів етнічного мистецтва adem-art@ukr.net. Нашою спільною багаторічною мрією є створення Дому національностей в Україні, з великим концертним залом, музеєм етносів, репетиційними кімнатами, студіями та майстернями, де кожній громаді є місце!»

– Ми бажаємо, щоб всі мрії здійснилися в Новому 2018 році! Інеш, сподіваємося на наступну зустріч!

Інеш: – Я хочу побажати всій нашій багатонаціональній родині нових здобутків, наснаги в досягненні добрих цілей, творчого натхнення та багато любові! Миру і щастя в кожному домі!

**Заслужений журналіст України
Ніна Пелепець**

Інеш Кдирова

Підсумкова Конференція та Новорічний Різдвяний Вечір Ради національних спільнот України

Рада національних спільнот України щиро вітає Вас з Новим роком та Різдвом Христовим! Бажаємо здоров'я і добробуту, успіхів і удачі, краси і любові, досягнення нових творчих вершин і злагоди в сім'ї. Тепла і світла у Ваших оселях!

ТАКОЖ маємо нагоду поділитися з Вами чудовими фото з нашого урочистого новорічного заходу, який відбувся 28 грудня 2017 року в Колонній залі Київської міської державної адміністрації.

Підсумкову Конференцію Ради: «Висновки-2017. Очікування-2018» урочисто відкрив та виступив із привітальним словом Голова **Ради національних спільнот України** Ашот Аванесян. Також виступили члени Президії РНСУ: Перший заступник Голови Ради – Емір Валеев та заступники Голови – Різван Бабаєв, Микола Корецький, Інеш Кдирова, і керівники етнічних спільнот.

Від Міністерства культури України на Новорічному Різдвяному Вечері були присутні: директор Департаменту у справах релігій і національностей Андрій Васильович Юраш разом зі своїм заступником, начальником відділу інформаційно-аналітичної роботи з питань етнополітики – Подюком Михайлом Євгеновичем, начальником відділу взаємодії з національними спільнотами України та закордонними українцями Ходаківський Володимир Дмитрович; керівник ДП «Державна дирекція міжнародних конкурсів та мистецьких програм «АРТ-Україна» – Оксана Валеріївна Фещак, разом з іншими керівниками структурних підрозділів Міністерства.

Режисером новорічного свята була Заслужена артистка України, заступник голови **Ради національних спільнот України** – Інеш Кдирова, у виконанні якої прозвучали чудові пісні.

Усім запрошеним було цікаво дивитися феєричну програму Всеукраїнського фестивалю Національної єдності за участю кращих художніх колективів та солістів етнічних товариств **Ради національних спільнот України**. Не обійшло свято і без традиційних новорічних героїв – Діда Мороза і Снігуроньки.

Усі отримали подарунки, привітання та ціле море неперевершених вражень та емоцій! А найприємнішим для багаточисельного колективу став солодкий сюрприз у вигляді величезного торта з логотипом Ради, почесну місію з розрізання якого виконав Голова Ради Ашот Аванесян разом зі своїм заступником – Різваном Бабаєвим.

Керівництво **Ради національних спільнот України** висловлює величезну подяку Київській міській державній адміністрації на чолі з Головою – Віталієм

Володимировичем Кличком за можливість провести наше свято у Колонній залі. Окремо висловлюємо подяку та слова вдячності управлінню контролюю-аналітичного забезпечення заступників голови Київської міської державної адміністрації, та її начальнику – Сергію Миколайовичу Ставряні.

Рада національних спільнот України вдячна всім учасникам Фестивалю, які взяли участь у нашому святі, і ще раз висловлює щирю подяку всім керівникам національно-культурних товариств, представникам вищих навчальних закладів України, вченим, академікам і професорам за участь у святкуванні Новорічного Різдвяного Вечора.

Лауреат Міжнародних і Всеукраїнських конкурсів Каріне Балабекян.

Новорічні колядки, щедрівки

Старий рік минає,
Новий настає!

Віншування:

Ми твого двора не минаємо,
Щедрий вечір! Добрий вечір!
Твоє обійстя звеличаємо,
Вставай з постелі,

одчиняй двері,

Одчиняй сина,

щоб бджоли сиділи,

Застеляй столи все тисовії,

Клади калачі з ярої пшениці,

В решето вівса,

на верх – ковбаса!

Старий рік минає,

Старий рік минає,

Новий настає,

Новий настає!

Іди, старий роче,

Іди, старий роче,

ми тебе не хочем.

Ми тебе не хочем!

Нам Новий Рік кращий,

Нам Новий Рік кращий,

принесе нам щастя,

Принесе нам щастя!

А ви, люди, чуйте,

А ви, люди, чуйте,

коляду рихтуйте,

Коляду рихтуйте!

Голубців мищину

Голубців мищину,

медочку фляшчину,

Медочку фляшчину!

А для тої втіхи,

А для тої втіхи,

дайте нам горіхів,

Дайте нам горіхів!

Вам за дари тії,

Вам за дари тії –

літа щасливії,

Літа щасливії!

Бог предвічний

Бог предвічний народився,
Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь,
І утішився.

Щоб спасти люд свій весь,
І утішився.

В Вифлеємі народився:

Месія, Христос наш

І Пан наш, для всіх нас

Нам народився.

І Пан наш, для всіх нас

Нам народився.

Возвістився Ангел Божий

Наперед пастирям,

А потім звідарям

І земним звірям.

А потім звідарям

І земним звірям.

Діва Сина, як породила,

Звізда ста, де Христа

Невіста Пречиста

Сина зродила.

Невіста Пречиста

Сина зродила.

Тріє цари йдуть со дари

До Вифлеєма міста,

Де Діва Пречиста

Сина повила.

Де Діва Пречиста

Сина повила.

Звізда їм ся об'явила

В дорозі о Бозі,

При волі, при ослі

Їм ознайомила:

При волі, при ослі

Їм ознайомила:

– Тріє царі, де ідете?

– Ми ідем в Вифлеєм,

З желанєм, спокоєм

І повернемся.

З желанєм, спокоєм

І повернемся.

Іншим путем повернули.

Погану, безстидну,

Безбожну Іроду

Не повідали.

Безбожну Іроду

Не повідали.

Йосифов! Ангел мовить:

З Дитятком і з Матков,

З бидлятком, осятком

Най ся хоронить.

З бидлятком, осятком

Най ся хоронить.

«Слава Богу!» – заспіваймо,

Чесць Сину Божому

І Пану нашому

Поклін віддаймо.

І Пану нашому

Поклін віддаймо.

Щедрик, щедрик,
щедрівочка

Композитор:

Микола Леонтович

Щедрик, щедрик, щедрівочка,

Прилетіла ластівочка,

Стала собі щебетати,

Господаря викликати:

«Вийди, вийди, господарю,

Подивися на кошару,

Там овечки покотились,

А ягнички народились,

В тебе товар весь хороший,

Будеш мати мірку грошей,

Хоч не гроші, то полова –

В тебе жінка чорноброва».

Щедрик, щедрик, щедрівочка,

Прилетіла ластівочка.

Щедрий вечір

Чи знаєм ми наші обряди і звичаї,
чи їх не затьмарили впливи чужі?

Пригадую: скільки краси таємничої
у щедрому вечорі, святі душі!

І скільки пориву в розміренім цокоті
копит за вікном, у розгоні саней...

А в хаті наш батько сідає на покуті,
і ми за столом, ціла купа дітей.

Між батьком і нами – кутя і крученики,
шкварки й холодці – все аж очі вбира,
яєчня, ковбаси, в макітрі – вареники,
коржів, пирогів отакенна гора!

І як наша мати зуміла наставити?
Ось батько з-за тих пирогів до рідні
(навмисне пригнувшись):

– Чи ви мене бачите? –

А ми в один голос: – Не бачимо! Ні...

– Мабуть, – каже батько, – були
неледачами...

Помолимо ж Бога та вдарим чолом,
щоб ви мене, діти,

й на той рік не бачили,
як сядемо знов за святковим столом.

Вертаюсь до мови тії чарівничої
і щиро бажаю, щоб вічно жили
такі дорогі родові наші звичаї
і гнулися в нас від достатку столи.

Дмитро Білоус

Христос народився! Славимо його!

То не волхви,
то світ старий прийшов,
Переступивши страх і заборони,
Зоря спустила золотий покров,
Коли до них Він простягнув долоні.
То світ склонивсь

– не радісні волхви

З урочими священними дарами.
...Уже плоди упали із смокви,
Вже піднято з обочі перший камінь...
Та він ще спить. Кружляють небеса,
У Божих яслах проростає Слово,
А материнська лагідна сльоза –
Для нас найперша заповідь любові.
Ще Мати обіймає немовля,
Всміхається...

Хоч губи білі...білі...

– Ісус родився, – вимовить вона.

– Ми славимо, – світи прошепотіли...

Наталія Дзюбенко-Мейс

Нова радість стала
Нова радість стала,
Яка не бувала:
Над вертепом зізвізда ясна
Увесь світ осіяла.
Де Христос Родився,
З Діви воплотився,
Як чоловік пеленами
Убого повився.
Перед тим Дитятком
Пастушки з ягнятком
На колінця упадають,
Христа Бога вихваляють.
Просимо тя, Царю,
Небесний Владарю:
«Даруй літа щасливії
Сього дому Господарю!»
Просимо тя, Царю,
Просимо ті нині:
«Даруй волю, щастя й долю
Нашій неньці – Україні!»

Добрий вечір тобі, пане господарю!
Винесіть нам ковбасок пару,
Ой походи коло пічки,
Пошукай нам перепічки.
Винеси сала, не скупися,
Щоб ячмінь твій уродився,
Щоб нажали сто кіп жита,
Щоб сім'я була вся сита!
Щоб скотинка водилася,
Щоб пшениця родилася,
Щоб у хаті всього мали –
Колядників пригощали.

КОЛЯДКИ – величальні календарно-обрядові пісні зимового циклу свят, переважно у слов'янських народів. Первісно колядки супроводжували язичницькі обряди, дуже стійкими виявились обряди Коляди, пов'язані із вшануванням новонародженого сонця, культом предків. За християнства колядки асоціюються передусім із Різдвом, у своїх текстах відображають «народне християнство», переосмислення язичницького світогляду та ритуалів. Виконавці колядок традиційно називаються колядниками, а виконання колядок – колядуванням.

ЩЕДРІВКИ – святочні народні пісні, виконувані зазвичай під Новий рік (Щедрий вечір). У щедрівки зазвичай називаються господарі будинку і їх діти, висловлюються побажання багатого врожаю, добробуту, приплоду худоби, доброго роїння бджіл. Поетичне слово в щедрівках, як і в колядках, виконує магічну функцію.

Вы будете удивлены: страны, где следующий год — не 2018

КАКОЙ СЕЙЧАС ГОД? ВОПРОС НЕ ТАК ПРОСТ, КАК МОЖЕТ ПОКАЗАТЬСЯ. ВСЕ ОТНОСИТЕЛЬНО. ЛЮДИ СОЗДАЛИ КАЛЕНДАРИ, ЧТОБЫ ИЗМЕРИТЬ ХОД ВРЕМЕНИ. НО ВРЕМЯ ЭФЕМЕРНО, ЕГО НЕЛЬЗЯ ПОЙМАТЬ, И ТОЧКА ОТСЧЕТА НЕ МОЖЕТ БЫТЬ ОТМЕЧЕНА. ЗДЕСЬ НАЧИНАЕТСЯ СЛОЖНОСТЬ. КАК НАЙТИ НАЧАЛО? С ЧЕГО РАССЧИТЫВАТЬ?

1. 2018 год в Украине. Большинство стран мира живут по григорианскому календарю. В том числе и Украина. Он был введен Папой Григорием XIII вместо юлианского календаря. Разница между этими двумя календарями сегодня составляет 13 дней, и она увеличивается на 3 дня каждые 400 лет.

Вот почему существует такой праздник, как Старый Новый год: это Новый год по юлианскому календарю, и некоторые страны все еще празднуют его. Григорианский календарь был введен в 1582 году в католических странах, и он постепенно был распространен среди других стран.

2. 2561 год в Таиланде. В Таиланде 2018 год станет годом 2561. Официально Таиланд живет согласно буддийскому лунному календарю, в котором хронология начинается с того момента, когда Будда достиг нирваны. Однако они также используют григорианский календарь.

3. 2011 год в Эфиопии. Эфиопский календарь на 8 лет младше, чем обычный календарь. Более того, он имеет 13 месяцев в году. 12 месяцев имеют 30 дней, а последний очень короткий, всего 5 или 6 дней в зави-

симости от того, является ли он високосным годом или нет. Кроме того, их новый день начинается не в полночь, а на рассвете. Эфиопский календарь основан на древнем календаре Александрии

4. 5778 год в Израиле. Еврейский календарь официально используется в Израиле вместе с григорианским. Все еврейские праздники, дни памяти и дни рождения родственников отмечаются в соответствии с первым. Месяцы начинаются с новой луны, и в первый день года (Рош-

а-Шана) может быть только понедельник, вторник, четверг или суббота. Следовательно, чтобы все это работало, предыдущий год продлевается на один день. Еврейский календарь берет свою хронологию с самой первой новой луны, которая состоялась 7 октября 3761 г. до н.э.

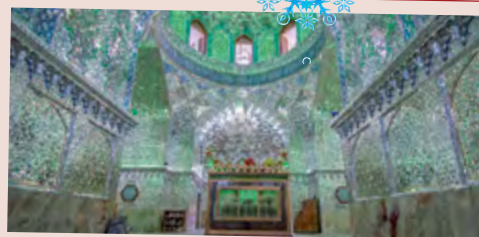

5. 1439 год в Пакистане. Исламский календарь используется для определения сроков религиозных праздников и в качестве официального календаря в некоторых мусульманских странах. Хронология начинается с хиджры, первой эмиграции мусульман в Ме-

дину (622 г. н.э.). День здесь начинается на закате, а не в полночь. Начало месяца — это день, когда полумесяц впервые появляется после новолуния. Продолжительность года в исламском календаре на 10-11 дней меньше солнечного года.

6. 1396 год в Иране. Персидский календарь, или календарь солнечных хиджров, является официальным календарем в Иране и Афганистане. Этот астрономический солнечный календарь был создан группой астрономов, включая известного поэта Ома-

ра Хайяма. Хронология начинается с хиджры точно так же, как исламский календарь, но она также основана на солнечном году, поэтому месяцы остаются в одни и те же сезоны. Неделя начинается с субботы и заканчивается в пятницу.

7. 1939 год в Индии. Единый национальный календарь Индии был создан не так давно и введен в 1957 году. Он основан на расчетах эры Сака, древней хронологии, широко распространенной в Индии и Камбодже. В Индии есть и другие календари, используемые разны-

ми народами и племенами. Некоторые начинают хронологию со дня смерти Кришны (3102 г. до н.э.); другие датируют от подъема Викрама к власти в 57 году; третья группа, согласно буддийскому календарю, начинает хронологию с даты смерти Гаутамы Будды (543 г. н.э.).

8. 30 год в Японии. В Японии существует 2 хронологии: одна, которая начинается с рождения Христа и традиционная. Последняя основана на годах правления японских императоров. Каждый император дает название своему периоду: девиз его царствования. Начиная с 1989 года, была «эпоха

мира и спокойствия», а трон принадлежит императору Акихито. Предыдущая эпоха — Просветленный мир — продолжалась 64 года. В большинстве официальных документов используются 2 даты: одна по григорианскому календарю и одна по нынешней эпохе в Японии.

9. 4716 год в Китае. Китайский календарь используется в Камбодже, Монголии, Вьетнаме и других азиатских странах. Хронология начинается с даты, когда император Хуанди начал свое правление в 2637 году до нашей эры. Календарь циклический и основан на астро-

номических циклах Юпитера. В течение 60 лет Юпитер обходит Солнце 5 раз, и это 5 элементов китайского календаря. Один круг Юпитера вокруг Солнца занимает 12 лет, и эти годы получили свои имена от животных. 2018 (григорианский) станет Годом Собаки.

10. 107 год в Северной Корее. Календарь чучхе использовался в Северной Корее с 8 июля 1997 года вместе с хронологией рождения Христа. Обратный отсчет — 1912 год, год рождения Ким Ир Сена, основателя Северной Кореи и вечного пре-

зидента страны. Его год рождения — год 1; в этом календаре нет года 0. При написании дат используются оба календаря. Григорианский календарный год написан в круглых скобках рядом с годом в соответствии с календарем чучхе.

Ханука — Праздник свечей

Ханука — это еврейский праздник свечей, которые зажигают в честь чуда, происшедшего при освящении Храма после победы войска Иегуды Маккавея над войсками царя Антиоха в 164 году до нашей эры. Этот праздник начинается 25-го числа еврейского месяца кислева (3 декабря — дата для 2018 года) и длится восемь дней.

В 332 году до н.э. Иудея добровольно перешла под власть Александра Македонского, который придерживался политики невмешательства в религиозную жизнь евреев. После смерти Александра в 323 году до н.э. и множества войн, которые вели между собой его наследники, к власти пришла египетская династия Птолемея, и последующее столетие прошло в состоянии относительной стабильности.

В 198 году до н.э. Птолемеи были разгромлены Селевкидами (ассирийскими греками), в руки которых попала и Иудея. Поначалу общая ситуация казалась неизменной и даже отчасти улучшилась. Евреи получили письменные гарантии, подтверждающие их право жить «по законам своих отцов», и налоговое бремя было несколько уменьшено. Но затем Селевкиды начали предпринимать попытки эллинизировать евреев. Греческая философия и культура постепенно стали проникать в еврейскую среду.

В 175 году до н.э. к власти пришел Антиох Епифан, при нем эллинизация негреческого населения приобрела особо жесткие формы. Тора стала запретной книгой, соблюдение еврейских законов — серьезным преступлением, повсюду были установлены идолы. Антиох дал свое имя Иерусалиму, храмовые сокровища были конфискованы, а сам Храм разграблен.

В ответ в Иудее началось восстание под предводительством семьи Маккавеев. По сравнению с войском Антиоха, повстанческая армия была малочисленна, плохо вооружена и подготовлена. Возглавлявший армию Иегуда Маккавей, понимая это, избегал открытых сражений, не давая противнику возможности воспользоваться численным преимуществом. Нападая на отдельные отряды греков, повстанческая армия одерживала одну победу за другой. За три года она вытеснила завоевателей с территории страны и освободила Иерусалим, доказав, тем самым, что высокая цель и сила духа порой имеют решающее значение.

Предание гласит, что поднявшись на Храмовую гору, евреи нашли в Храме масло для лампад, достаточное для поддержания огня лишь в течение одного дня. Однако, чудесным образом огонь в золотой меноре горел целых восемь дней, в течение которых приготовили новые запасы масла. Так был заново освящен Храм. В память об этом событии в праздник каждый вечер зажигают свечи: одну — в первый день праздника, две — во второй, три — в третий и так далее, до восьми, используя для этого, как правило, специальный подсвечник — ханукию. Еврейская мудрость гласит: «Немного света достаточно для того, чтобы рассеять большую тьму».

В Хануку у детей каникулы, принято дарить им игрушки и давать деньги. О давних событиях напоминает также игра в ханукальный волчок, на каждой из четырех граней которого написана первая буква слов фразы: «Чудо великое было здесь» (если дело происходит в Израиле) или «Чудо великое было там» (в диаспоре).

Товариство дружби «Україна-Болгарія» святкує свою передювілейну річницю

Біля витоків організації стояли видатні державні діячі, науковці, виробничники, представники творчих професій.

У СУЧАСНИХ УМОВАХ ЗРОСТАЄ РОЛЬ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ВИРІШЕННІ НАГАЛЬНИХ ПИТАНЬ СУСПІЛЬСТВА, ЗОКРЕМА, ЗБЕРЕЖЕННЯ МИРУ ТА РОЗВИТКУ ДРУЖНІХ ВІДНОСИН МІЖ НАРОДАМИ СВІТУ.

Учасники заходу.

В Україні є чимало організацій, які опікуються цими питаннями. Схвальних відгуків заслуговує, зокрема, одна з них – Товариство дружби «Україна-Болгарія», яке 15 грудня у приміщенні бібліотеки ім. М.Реріха, відзначило 59-ту річницю від дня свого заснування.

Біля її витоків стояли видатні державні діячі, науковці, виробничники, представники творчих професій. Серед них – заступник голови Комітету Ради Міністрів УРСР з телебачення і радіомовлення, письменник О.Д. Кетков, поети: Платон Воронько, Дмитро Білоус, Микола Сингаївський, композитор Платон Майборода та багато інших патріотично налаштованих, високоосвічених особистостей, які заклали підґрунтя та розпочали активну роботу з розвитку та зміцненню дружніх відносин між Україною та Болгарією.

За ініціативи Правління проводились зустрічі з делегаціями братньої країни, збори та вечори дружби, читачкі конференції, фестивалі. Цікаво і змістовно проходили місячники, декади болгарської культури в Україні та, відповідно – української культури в Болгарії.

Нового імпульсу набула робота громадської організації після отримання Україною незалежності. Дбайливо зберігаючи славні традиції,

Правління Товариства шукає та знаходить нові резерви покращення діяльності. Свій вагомий внесок у це робить відомий громадський діяч, науковець та журналіст, академік, почесний доктор права, доктор філософії, професор Юрій Іванович Сєдих, який з 1971 року є членом Правління, а у 2008 році очолив організацію. Цифра 59 для нього та для активістів громадської організації не абстрактна суха цифра, а довгий тривалий час творчої патріотичної роботи.

Вагомою складовою у діяльності Товариства є налаштування на практичний напрямок роботи, на збереження історичної пам'яті дружніх відносин між народами України та Болгарії.

За ініціативи Товариства у Києві в листопаді 2010-го року (автор академік Ю.І. Сєдих) встановлено новий Пам'ятник воїнам, які визволили Болгарію від п'ятивікового османського поневолення під час переможної війни 1877-1878 років. Відомо, що у складі полків, що мали назву українських міст – Київський, Сумський, Охтирський, Ніжинський, Одеський, Маріупольський, Чернігівський були переважно українці.

Понад 200 тисяч воїнів загинуло у тій війні. Сотні поранених померли у Київському вій-

ськовому шпиталі та знайшли вічний спокій на Звіринецькому цвинтарі у Києві. Кожного року, на початку березня біля Пам'ятника відбувається панахида за участю священнослужителів, дипломатів та широкої громадськості.

Новий Пам'ятник повернув з небуття сторінки історії, згадку про особистостей, які залишили по собі яскравий слід. Він став знаковою подією у культурному житті України. Рішенням Київської міської ради у вересні цього року земельна ділянка біля Пам'ятника у Печерському районі Києва одержала статус скверу і буде далі впорядковуватися.

Ще однією важливою подією стало відкриття, за участю Товариства, музею пам'яті Олександра Кеткова в селі Радоловка Запорізької області, у школі, де він навчався. До музею передано багато матеріалів із особистого архіву О.Кеткова. Членом Правління Товариства, відомим українським письменником Олександром Бакуменком видан роман-есе про О. Кеткова.

На цих прикладах президент Товариства Ю.І. Сєдих зробив наголос та зазначив, що робота організації не залишилася поза увагою. Товариство прийняте колективним членом до Української Ради Миру за рішенням його голови, першого Президента України Л.М.Кравчука, відзначене багатьма високими нагородами. Почесними грамотами, Подякою та Золотою лавровою гілкою МЗС Болгарії, орденом «Мадарски конник» – однією з найвищих державних нагород Болгарії удостоєний Юрій Сєдих.

Ю.І. Сєдих подякував активістам за роботу, зокрема ветеранам, віце-президентам: кандидату історичних наук Маргариті Знаменській, Христу Роглеву, а також Голові Київської організації «Родолубіє» Веселі Залогіній, членом Правління: полковнику запасу Володимирі Гудову, асистенту Київського Національного Університету Тараса Шевченка Тетяні Доценко, генерал-майору, раднику юстиції III-класу, доктору педагогічних наук Наталії Калашник, доктору економічних наук Віктору Солдатенку, головному редактору міжнародного журналу «Економіка і держава»,

Заслуженому діячеві науки і техніки України, професору Валентину Федоренку.

Завершуючи виступ, Ю.І. Сєдих закликав членів Товариства засобами народної дипломатії підвищувати свою роль та внесок у реалізацію міждержавної програми співробітництва України і Болгарії.

Подяку за роботу від імені Посольства Республіки Болгарія висловив радник Посольства Костадин Ушарські, із щирими вітаннями та пам'ятною адресою звернувся член Президії Української Ради миру, Голова Асоціації «Україна-Куба», Заслужений журналіст України Віктор Пасак, заступник Голови Всеукраїнського Союзу білорусів генерал-лейтенант Віктор Казьмін.

Від поважних громадських організацій також з вітаннями звернулися Голова Федерації Всесвітнього миру в Україні Михайло Ільїн, Голова Правління МГО «Федерація жінок за мир у всьому світі» Тетяна Коцеба, Голова Ради ветеранів Солом'янського району м. Києва, генерал-лейтенант Борис Парафєйников.

З авторським музичним вітанням до зібрання звернулася композитор та поетеса Валентина Біган.

Справжньою родзинкою став виступ відомої співачки, Лауреата Міжнародних конкурсів, члена Правління Товариства Ірини Персанової. У чудовому виконанні прозвучали ліричні українські пісні та пісня «Хризантеми» з репертуару болгарської співачки Лілі Іванової.

Іван Юр'єв

На фото (зліва направо): Валентина Біган, Костадин Ушарські, Тетяна Доценко, Юрій Сєдих.

Рождественская Благотворительная Ярмарка «IWCK Charity Bazaar» Международного женского клуба Киева

Это одно из самых позитивных, ярких и любимых мероприятий для киевлян и гостей столицы.

СОЗДАНИЙ в 1992 году по инициативе жен иностранных дипломатов в Киеве во главе с госпожой Ингабор Кристофассен (Н.Е. Ms Ingabor Kristofassen – первым послом Королевства Бельгия в Украине) Международный женский клуб Киева* (International Womens' Club of Kyiv - "IWCK") 2-го декабря 2017 года в 25-ый раз достойно провел Рождественскую Благотворительную Ярмарку, явившуюся одним из самых ярких праздничных событий ушедшего года.

Сегодня эта организация объединяет более 250 участников из 60-ти стран мира: дипломаты, их супруги, представительницы культурных объединений, творческих союзов, бизнес-структур.

С каждым годом Благотворительная Ярмарка встречает всё больше посетителей (в последний раз пришло более

8 тысяч гостей), а программа становится интереснее и богаче. В декабре 2017 года приняли участие 42 иностранных дипломатических представительств. Также было представлено много новых стран: Израиль, Норвегия, Черногория, Македония, Италия, Египет, Объединенные Арабские Эмираты и в очередной раз Национальный спортивный комплекс «Олимпийский» в столице превратился в удивительный мир колорита разных национальностей, улыбок и доброты. Здесь демонстрируется всё то, чем гордится данная страна, а все блюда национальной кухни приготовлены собственноручно умелыми руками не только женщин, но и мужчин, как, например, превосходный венгерский гуляш от посла Венгрии г-на Эрно Кешкеня!

Целый день здесь царит домашняя, задушевная атмосфера. Звучит народная музыка, на сцене выступают танцевальные ансамбли.

– Мы, как главная культурная и спортивная арена страны, рады принимать у себя уже четвертый год подряд Благотворительную Ярмарку «IWCK Charity Bazaar». Бесспорно, это одно из самых позитивных, ярких и любимых мероприятий для киевлян и гостей столицы, – сказал Виктор Анисимов, директор по вопросам внешних связей Государственного предприятия «Национальный спортивный комплекс «Олимпийский».

Валери Стуликова, президент Международного женского клуба Киева (IWCK):

– Цель этого события – собрать деньги на благотворительность. Посольства

представляют в Киеве разные сувениры и продукты со своей родины, иногда – издалека, например, из Индии, Перу, Японии, Австралии. В 2016 году мы собрали 3,5 млн. гривен, которые были потрачены на 26 проектов и семь специальных инициатив.

Сегодня наша Благотворительная Рождественская Ярмарка – событие особенно важное, потому что, прежде всего, мы даем хороший пример того, что люди могут работать как волонтеры и заботиться о других людях. Конечно, в военное время нужно еще больше помощи, и это путь, которым мы можем подержать Украину.

*** Международный женский клуб Киева – это неправительственная и некоммерческая организация.**

По материалам Пресс-службы НСК «Олимпийский»

Україна вперше офіційно відзначає католицьке Різдво 25 грудня

В Україні вперше офіційно відзначається одне з найбільших свят християнського світу – Різдво за григоріанським календарем.

Різдво – це особливе свято, вселяє в душу кожного віруючого надію і любов. Його відзначають всі віруючі християни. Православні християни 7 січня і західні християни (католики) – 25 грудня.

Католицьке Різдво святкується більш ніж в 100 країнах світу.

Його святкування починається з 20-25 грудня (перед свято) і аж до Нового року (після святкування). Особливим днем у католицькому християнстві вважається переддень свята, 24 грудня – Вігілія (святвечір). Весь день дотримується посту до першої зірки.

Вечеря, за традицією, починається з обміну один з одним плоских хлібців – облатками, що символізують тіло Христа. Облатки прийнято подавати з добрими словами і побажаннями.

Керівництво Ради національних спільнот України вітає всіх з католицьким Різдвом!

Хай ангел торкнеться вас ніжно крилом,

Зігріє вам серце Різдвяним теплом, Здоров'я й кохання наповнять

ваш дім,

І щастя надовго оселиться в нім!

НАПЕРЕДОДНІ НОВОГО 2018-ГО РОКУ КЕРІВНИКАМ НАЦІОНАЛЬНИХ ТОВАРИСТВ, ЯКІ ВХОДЯТЬ ДО РАДИ НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ УКРАЇНИ, БУВ НАДІСЛАНИЙ НАСТУПНИЙ ЛИСТ ІЗ ЗАПИТАННЯМИ:

Шановні друзі!

Вітаємо з майбутнім Новим Роком та Різдвом Христовим!

Просимо Вас надати блиц-інтерв'ю для сайту Ради національних спільнот України та газети РНСУ «Національний діалог».

Для керівників усіх організацій три запитання в інтерв'ю однакові.

Для формату блиц-інтерв'ю Ваші відповіді на кожне із запропонованих нижче запитань не мають перевищувати трьох речень.

ЗАПИТАННЯ:

1. Який головний крок потрібно зробити РНСУ для підвищення ефективності її діяльності?

2. Який головний крок потрібно зробити в Україні для того, щоб вона стала процвітаючою?

3. Щоб Ви хотіли побажати українцям у Новому році?

Відповіді на ці запитання вже надходять. Вони будуть систематизовані і висвітлені в наступному номері газети «Національний діалог».

Дякуємо за увагу!

З повагою,

Редколегія газети РНСУ «Національний діалог»

Святкування Дня Незалежності Республіки Казахстан

12 грудня керівництво Ради національних спільнот України на запрошення казахської діаспори відвідало офіційний прийом Надзвичайного та Повноважного посла Республіки Казахстан в Україні та в Республіці Молдова, присвячений святкуванню Дня Незалежності Республіки Казахстан.

До зустрічі, яка пройшла в столичному п'ятизірковому готелі «Fairmont Grand Hotel Kyiv», долучилося багато високопоставлених гостей.

На початку святкування Надзвичайним та

Уповноваженим Послом Республіки Казахстан Саматом Ісламовичем було зазначено, що під керівництвом Лідера країни Нурсултана Абішевича Назарбаєва Казахстан за роки незалежності відбувся як політично стабільна держава із розвинутою економікою та авторитетною зовнішньою політикою.

Також, з днем Незалежності казахстанців привітав народний депутат, керівник групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із Республікою Казахстан Руслан Демчак.

Під час зустрічі керівництво Ради національних спільнот України привітало пана посла та, в його особі, всю громадськість Казахстану з національним святом та запросило пана посла взяти участь у Форумі національних спільнот України.

Крім того, налагоджено конструктивний діалог з радником-посланником та аташе по культурі стосовно постійної співпраці.

Усіма учасниками розмови була визначена актуальність проведення міжнародного діалогу з проблем, які стоять перед Казахстаном та Україною сьогодні. Також, були обговорені та поставлені плани на майбутній рік.

На думку всіх учасників діалогу, який пройшов у дружній атмосфері, традиційна щорічна промоція, організована посольством, пройшла не тільки цікаво, а й продуктивно.

Соціальна концепція мусульман України

11 грудня 2017 р. Перший заступник Голови РНСУ Емір Валєєв, Голова Правління Всеукраїнської Асамблеї татар та Артур Калімулін – виконавчий директор Всеукраїнської Асамблеї татар взяли участь у церемонії підписання «Соціальної концепції мусульман України».

Цей документ пояснює ставлення Ісламу до важливих аспектів соціального життя і дає певні рекомендації мусульманам України.

Такий документ не є чимось новим. Кожна релігія і майже кожна церква мають свою Соціальну доктрину, або концепцію. У одних вона розроблена і прописана у вигляді документа, а в інших — у процесі оформлення, але цей документ описує ставлення релігії до

соціальних проблем конкретного часу і конкретного суспільства.

У Соціальній концепції мусульман України прописане ставлення до науки і освіти, медицини, економіки, сім'ї та родинних зв'язків, екології, етичних цінностей Ісламу тощо.

Над розробкою Соціальної концепції працювали організації, що минулого року підписали Хартію мусульман України, яких консультували експерти і вчені з різних галузей науки.

Подаємо фрагмент цієї концепції:

Розділ 7. Іслам і політика

2. Мусульманські меншини в світських державах

З огляду на сучасні напрацювання в галузі фікту релігійних меншин та інших положень шариату, рекомендації

мусульманам, що живуть у світських державах, мають зважати на місцеві реалії та традиції. Мусульмани – як корінні мешканці, так і новоприбулі в іншу країну – повинні дотримуватися місцевого законодавства, поважати культуру, традиції та інші особливості країни нового перебування, залишаючи за собою право уникати забороненого. Треба виявляти справедливість, доброту, терпіння й водночас докладати всіх зусиль для збереження своєї релігійної ідентичності, розвитку релігійної освіти, відкриття нових молитовних кімнат, мечетей тощо.

Історично мусульмани України були не тільки широко представлені серед різних верств її населення ще киево-руського часу, а й обіймали посади у війську та державних структурах. Більше того, Україна тривалий час частково належала ісламському світу. Мусульманські держави корінних народів, зокрема Кримське ханство, поставали основою для подальшого втілення в життя ідеї кримськотатарської національно-територіальної автономії.

У питаннях виборчого права мусульманам слід керуватися інтересами місцевої громади та віддавати перевагу тим кандидатам, що сприятимуть збереженню ісламської ідентичності, зміцненню міжрелігійних відносин та взагалі успішності держави.

4. Іслам і патріотизм

Мусульмани України обстоюють збереження та розвиток національної ідентичності та мови. Вони підтримують українську мову як єдину державну, а кримськотатарську – як мову корінного народу Криму; підтримують культуру та традиції національних меншин України.

Захист Батьківщини – громадянський обов'язок мусульманина, бо служить інтересам захисту його честі, власності та сім'ї.

Соціальна концепція, сприяє консолідації їх діяльності та інтеграції в українське суспільство. На цьому наголосив Михайло Якубович – голова Центру ісламознавчих досліджень Національного університету «Острозька академія».

На актуальності документа наголосив також директор Департаменту у справах релігій та національностей Міністерства Андрій Юраш.

Повний текст Соціальної Концепції – на сайті ДУМУ «Умма» (umma.in.ua).

Рада національних спільнот України активізує контакти з українцями за кордоном

«**К**ИЇВСЬКЕ міське товариство греків імені Костянтина Іпсіланті», яке входить до складу РНСУ, підтримує дружні зв'язки з українською діаспорою в Греції.

Наша розповідь про те, як українська громада береже та розвиває рідну культурну спадщину в далекій Елладі.

Центр підтримки та розвитку культурної спадщини «Трембіта» офіційно розпочав свою діяльність у 2012 році.

Основою діяльності Центру є збереження українських культурних традицій, звичаїв у іншомовному середовищі, навчання дітей рідної мови та популяризація і підтримка позитивного міжнародного іміджу України у Грецькій Республіці.

Своїх цілей Центр досягає, насамперед, за допомогою ефективного функціонування Української суботньої школи «Трембіта».

Школа співпрацює із загальноосвітнім навчальним закладом I-III ступенів «Міжнародна українська школа». Тому

учні школи «Трембіта» мають можливість не тільки вивчати рідну мову, історію, інші предмети, а й здобути повноцінну початкову, базову та загальну середню освіту України згідно з державними стандартами.

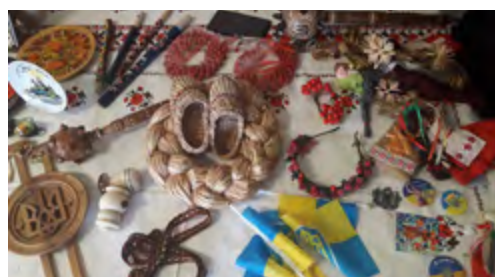

Центр «Трембіта» бере активну участь у міжнародних фестивалях, що проводяться у Греції, міжетнічних, шкільних фестивалях дитячої та юнацької творчості, кінофестивалях, спортивних турнірах, а також тісно співпрацює з іншими діаспорними організаціями, зокрема, з Асоціацією українців Греції «Український журавлиний край» у плані проведення спільних культурних заходів.

При школі існує вокальний та хореографічний гуртки, розпочала роботу дитяча мистецька студія ART-TREMBITA.

Так, наприклад, у грудні 2017-го року Центр «Трембіта» провів шкільне Різдвяно-новорічне свято «Зимова мандрівка»

для учнів молодших класів, а також у співпраці з батьківським комітетом грецької початкової школи №1 у м. Перістері провів День відкритих дверей «Різдвяна країна». У програмі свята відбулися: майстер-клас від Елеонори Петровської «Українські Витинанки», майстер-клас «Орігамі» від Олени Душенкової, традиційний український Вертеп «Свята ніч», перекладений на грецьку мову (з українськими колядками та щедрівками) від учнів та випускників школи «Трембіта»,

різдвяний ярмарок із українськими сувенірами, стравами та смаколиками. 3-го грудня батьки, учні та випускники школи взяли участь у товариському футбольному турнірі Польща-Україна-Греція, а 8 грудня взяли участь у Різдвяному параді від мерії Перістері.

Голова Центру «Трембіта» Алла

Володимирівна Лобач

Адміністратор Центру «Трембіта»

Зоряна Умриш

Марий тиште кече (день марийской письменности) в городе на семи холмах

10 декабря в Киеве представители общественной организации «Союз Мари Украины» провели заседание «круглого стола», посвященное национальному празднику народа мари – Дню марийской письменности (Марий тиште кече).

Мероприятие прошло при поддержке **Совета национальных общин Украины** (далее – СНОУ) и при активном участии заместителя председателя СНОУ Эмира Хамитовича Валеева. Заседание открыл Николай Николаевич Палутов, председатель Союза Мари Украины, который подчеркнул важность проведения мероприятий такого рода.

Александр Николаевич Шарафанов рассказал о развитии письменности в республике. Он отметил, что дата празднования 10 декабря обусловлена тем, что именно в этот день 1775 года в книжные магазины Санкт-Петербурга поступила первая научная марийская грамматика, «Сочинения принадлежащая к грамматике черемиского языка», создатель которой – украинский ученый и церковный деятель, митрополит Вениамин, в миру Василий Григорьевич Пуцек-Григорович, а по определению современных ученых и писателей Волго-Камского региона – «Кирилл и Мефодий в одном лице»...

Митрополит Вениамин является также основоположником удмуртской и чувашской письменности. Знание классических и современных

(на тот период) европейских языков, высокая лингвистическая культура позволили ему быть пионером в деле просвещения коренных народов Поволжья. В 1769 г. увидели свет его «Сочинения принадлежащая к грамматике чувашского языка»; 1775 г. – «Сочинения принадлежащая к грамматике черемиского языка» и «Сочинения принадлежащая к грамматике вотского языка».

На встрече была отмечена также и вторая значимая личность в истории просвещения марийского народа – Андрей Альбинский, священник, протоиерей, педагог-просветитель, в миру – Андрей Данилович Кудрявцев родом из деревни Пертнуры Космодемьянского уезда Казанской губернии, с отличием окончивший Казанскую духовную академию в 1811 г.

Альбинский-Кудрявцев перевел на горномарийский язык Евангелие от Луки. Перевод был издан в Санкт-Петербурге в 1821 г. Один из трех сохранившихся экземпляров книги хранится в Исторической библиотеке Киева.

Заслугой марийского просветителя является и создание «Грамматики черемисского языка», напечатанной в типографии Казанского университета в 1837 г. Помимо отмеченного, Альбинскому принадлежит и первенство в обучении детей мари родному языку и на родном языке.

В родной деревне Пертнуры им была открыта первая в истории народа мари частная школа (1812 г.), обучение в которой велось с использованием грамматики 1837 г.

Впоследствии центром марийской литературы становится Казанская Духовная семинария Ильминского. Миссионерская деятельность Ильминского, как известно, высоко оценена русской православной церковью. К 1917 году в семинарии уже обучалось 132 представителя народа мари. Среди них – впоследствии выдающиеся марийские писатели, ученые, журналисты, общественные деятели: С. Чавайн, С. Нурминский, М. Васильев, Г. Яковлев, П. Ерусланов и многие другие.

Журнал-ежегодник «Марла календарь», первое периодическое издание на марийском языке, выходившее в 1907–1913 гг. под редакцией В. Васильева и П. Глезденёва, открыл новую эпоху в развитии марийской культуры.

В 1917 году был сделан важный шаг в развитии прессы на родном языке. На марийском языке стали выходить ежедневные газеты. Марийский язык обретал новый статус: отныне он употребляется в различных сферах общественной жизни.

Участники встречи также обратили внимание на необходимость изучения идентичности, самосознания марийцев Украины, создания региональных групп, ячеек общественной организации «Союз Мари Украины». Мариушемовцами предлагались новые формы организационной работы: музейно-краеведческая, научно-преподавательская, работа с детьми и молодёжью, спортивно-оздоровительная, а также – направленная на укрепление международных связей, в первую очередь, с Финляндией и Эстонией.

Продолжение – в следующем номере

Киевские татары

Хабибуллины.

Хамидуллины. Валеевы.

Фрагменты истории киевских татар.

Из воспоминаний детства

(Продолжение. Начало в «НД» №№1, 2, 3).

Ферида Беддердиновна Хамидуллина (Хабибуллина).

Торжественное открытие монумента Александру II намечалось на 30 августа, а 29 августа в Мариинском дворце состоялся торжественный прием и после приема бал. На прием во дворец и на бал, в составе элиты города, был приглашен и дворянин, коллежский советник и фабрикант Беддердин Хабибуллин с супругой Бибиджан. А назавтра они принимали участие в открытии монумента императору.

Сын, Ибрагим Беддердинович Хабибуллин окончил в Киеве Коммерческий институт, познакомился с москвичкой Зиной, татаркой по национальности, женился на ней и переехал в Москву.

Сын Сафат Беддердинович погиб в 1939 году в финскую войну.

К 1919 году, когда в Киеве была установлена Советская власть, у Беддердина Хабибуллина к этому времени было уже несколько фабрик в Москве, в Киеве и в Казани. Фабрики занимались мыловарением, и продукция сбывалась через сеть магазинов. Главный магазин находился в Киеве, на улице Малой Житомирской, 4, на первом этаже здания Центральных купеческих бань.

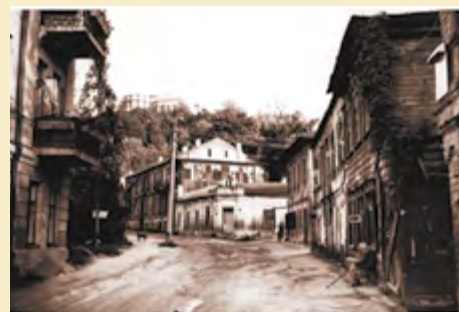
Старожилы рассказывали, что когда с Крещатика поворачивали на улицу Мало Житомирскую – уже пахло душистым мылом. Дочь хозяина, молодая девушка, уже почти на выданье, Ферида сидела на кассе.

Ферида Беддердиновна Хабибуллина родилась в 1898 году в Киеве, в семье этого фабриканта. Мать звали Бибиджан.

Когда Ферида пришла пора выходить замуж, а ей было уже почти 22 года, и по мусульманским меркам она была уже девушка-переросток, – родители ей поменяли документы, написав в паспорте год рождения – 1901.

Фериду Беддердиновну выдали замуж за артиста цирка – вдовца Хусаина Хамидуллина. Его первая жена умерла при родах. Хусаин остался вдовцом с грудным ребенком на руках – сыном Джафаром.

Гюльсем ХАМИДУЛЛИНА

Улица Воздвиженская, 21 (новая нумерация № 5). Дом, в котором родилась София Хасановна Хамидуллина (в замужестве Валеева). Дом снесен в 1980-х годах.

Продолжение – в следующем номере

ЛИК «РС» – четверть века творчества

16 декабря в Доме Национального Союза писателей Украины состоялось очередное заседание Литературно-интеллектуального Интернационального Клуба «ЛИК», созданного 25 лет тому назад (в 1992 году). Бессменным председателем клуба и президентом Всеукраинского национального культурно-просветительского общества «Русское собрание» («РС») является Алла Потапова – поэт, детский писатель, член Союза писателей Украины, член Союза журналистов Украины, лауреат литературной премии им. В.Г.Короленко, заслуженный работник культуры, кавалер орденов княгини Ольги III-й ст. и Преподобного Нестора Летописца.

В созданный четверть века тому назад Клуб пришли поэты и прозаики, художники и артисты, музыканты и барды, люди разных возрастов и профессий, инженеры, врачи, геологи, энергетики, юристы, студенты и ветераны. Вскоре на встречи стали приходить представители многонациональной Украины, и клуб стал интернациональным.

Клуб создан при обществе «Русское собрание», а его девиз: «Не вместо, а вместе! Границы разъединяют, культура объединяет!»

В самом начале юбилейного вечера была вручена «Подяка» – «За сприяння багаторічному співробітництву з Літературно-інтелектуальним Інтернаціо-

нальним Клубом (ЛІК), яке утверджує взаєморозуміння між людьми будь-якої національності» председателю Ради національних спільнот України Ашоту АВАНЕСЯНУ (єї получила представитель Рады Светлана Цех – руководитель немецкого молодежного культурного центра «Дойче Квэлле»). Светлана поздравила клуб ЛИК с 25-летием, а также пожелала клубу дальнейшего плодотворного сотрудничества с Радой національних спільнот України. «Подяка» была вручена украинскому

писателю с болгарскими корнями Валерию АЗМАНОВУ.

Затем выступили со своими стихами и прозой более 20 членов клуба. Первым выступал Валерий Азманов. В своем выступлении он говорил о своём творчестве, многогранных культурах национальностей Украины и сохранении их самобытности.

Последующие выступающие читали свои новые стихи и рассказы. У каждого было что сказать, и все говорили о разном, были и воспоминания о прошлом, мысли о настоящем и видение будущего. Алла Вячеславовна вручила подарки, дипломы и грамоты.

Как всегда были и зажигательные музыкальные номера, которые исполняли как профессионалы, так и любители. А песню Аллы Потаповой «Не вместо, а вместе», которую спела Алла Вячеславовна с бардом Вадимом Перегудой на его музыку, с энтузиазмом подхватил весь зал и закончили её под дружные овации.

*Не вместо, а вместе! –
Мы не уставай твердим.
На шаре земном
Человечеству вовсе
не тесно!*

*Не вместо, а вместе!
Мы драться ни с кем
не хотим!
Пусть счастливы будут
Любого народа невесты!*

*Нам выпало – к лучшему
Мир на Земле изменить.
Такая задача у нас –
Ради жизни и чести!
И мы –
не сдадим
Ариаднову верную нить:
Не вместо!
Не вместо,
А вместе!*

Выступления продолжались. В середине вечера прошла увлекательная

Литературная викторина, которую, как всегда, мастерски провел Вячеслав Потапов. Первенство в ней досталось Татьяне Аиновой, которая и получила ценный приз и диплом победителя. После Викторины Татьяна прочитала свои стихи, в которых всегда ярко выражена многоплановая метафоричность. Её поэтическая душа тоже всегда была полна сопереживания и боли.

Рассказать обо всех и обо всём в короткой статье невозможно. Все выступавшие излагали свои искренние чувства. Интересными были выступления авторов Виталия Егорова, Вячеслава Рассыпаева, Сергея Давыдыча, Евгении Тереховой, Александра Смолина, Натальи Крылатовой, Валерия Войцеховского и других мастеров литературного слова.

Завершилось мероприятие дружественным общением в неформальной обстановке, в ходе которого, как всегда, царил приятная атмосфера встречи людей неравнодушных, объединенных духом любви и мира.

Анатолий Мозжухин

Музыка і поезія – вічні

МІСТО Подільськ, що на Одещині, відоме не тільки як залізнична станція Котовськ, на території вокзалу якої встановлено пам'ятник залізничнику. Воно прославлене також і багатьма людьми творчих професій: художниками, поетами, майстрами народної творчості, музикантами і виконавцями пісень. Сьогодні хочеться сказати слова вдячності в адресу клубу «Зустріч», що діє при міському будинку культури міста Подільська. Заснований клуб в 2005 році і його незмінним керівником є чудова людина, співачка, подвижниця і натхненниця Антонюк Любов Дмитрівна. Вона зуміла організувати і спрямувати творче ядро міста, до складу якого входять не тільки виконавці пісень, але й любителі художнього слова, поети – в русло безмежної любові до рідного краю, в русло доброти і духовності. Бо музика і поезія – вічні.

Напередодні Дня Святого Миколая відбулося чергове засідання «Зустрічі», присвячене усім Новорічним святам. Лунали пісні у виконанні відомого пісенного колективу «Натхнення», який по праву заслужив звання народного у 2016 році. Хочеться поіменно назвати усіх цих шановних людей і подякувати їм. Це: Анна Ткач, Людмила Маковська, Людмила Балтян, Таїсія Солотенкова, Лари-

са Ражева, Катерина Леонова, Вероніка Панченко, Віктор Журавель, Володимир Галанзовський, Василь Плохотнюк-Крицак і Любов Антонюк (керівник). На святі також дарували присутнім задушевні пісні про зиму солісти хору «Котовчанка»: Валентина Штенгель, Любов Яковенко, Галина Фрига, Валентина Безкорованюк.

Пролунали пронизливі вірші поетеси, члена «Ліри» і «Русского собрания» Валентини Присяжної, яка подарувала усім присутнім

свою і власну пісню. Зі своїми віршами виступили члени культурно-просвітницького літературного об'єднання «Ліра»: Олена Осадча, Світлана Пирогова, Ольга Поломарьова, Валентина Сучкова. Незабутнім став виступ чудового барда Олексія Цибулько, а також гумор і сатира Юрія Кулікова.

Несподіваним і приємним сюрпризом стало ознайомлення усіх присутніх зі свіжими номерами інформаційно-аналітичної газети (РНСУ) «Національний діалог». І на згадку – фото.

**Катерина Казначєєва,
керівник «Ліри», м. Подільськ**

Цитаты о литературе

Литература рождается из глубины народной души.

Адам Мицкевич

Улучшать нравы своего, времени — вот цель, к которой должен стремиться каждый писатель, если он не хочет быть только «увеселителем публики».

О. Бальзак

Краткость — достоинство, которое ограждает плохое произведение от строгих упреков, а читателя скучной книги — от скуки.

Л. Бёрне

Иной рифмуется хорошо, но судит крайне плохо.

Н. Буало

Писать прекрасно — значит одно- временно прекрасно мыслить, прекрасно чувствовать и прекрасно выражать, то есть обладать в равной мере умом, душой и вкусом.

Ж. Бюффон

Новорічні поради юристів: як повернути гроші за зіпсований корпоратив та про інші хитрощі канікул

ВСІ МИ ЛЮБИМО ПЕРЕДНОВОРІЧНУ МЕТУШНЮ, ЛЮБИМО КУПУВАТИ І ДАРУВАТИ ПОДАРУНКИ, А ТАКОЖ ХОРОШІ І ЯКІСНІ ПРОДУКТИ ДО НОВОРІЧНОГО СТОЛУ, ВІДЗНАЧАТИ СВЯТКОВІ КОРПОРАТИВИ. АЛЕ ЩО, ЯКЩО НОВОРІЧНИЙ НАСТРІЙ ЗАТЪМАРИЛИ НЕЯКІСНИЙ КОСТЮМ ГНОМИКА ДЛЯ ВАШОГО ЧАДА АБО ТЕ, ЩО НЕ ВМИКАЄТЬСЯ ПЛАНШЕТ, КУПЛЕНИЙ У ПОДАРУНОК ДИТИНІ, ЧИ НЕДОСОЛЕНА ЇЖА В РЕСТОРАНІ?

Чи підлягають поверненню та обміну товари, куплені на новорічному розпродажі або по акції?

АКЦІЙНІ товари, як і будь-які інші, підлягають обміну та поверненню згідно із законом на загальних підставах. Але тільки, якщо товар не був у вживанні, тому завжди зберігайте чек і не зрізуйте бирки при першій же примірці.

Якщо товар куплений по акції, вам повинні повернути фактично сплачені гроші з урахуванням усіх знижок.

У які терміни можна повернути товар?

ЯКЩО товар якісний – 14 днів із моменту покупки. Неякісний технічно складний товар (будь-яка побутова техніка) – 15 днів. Для неякісних товарів, що не відносяться до технічно складних – у межах термінів придатності, а якщо такий не встановлено – у межах 2-х років.

Але в довгі новорічні канікули магазин може не працювати, тоді термін повернення продовжується. Якщо останній день терміну повер-

нення припадає на неробочий день магазину або продавця, то днем закінчення строку вважається найближчий наступний за ним робочий день. Якщо ж ви не знаєте, коли у продавця буде перший робочий день, рекомендуємо перестрахуватися і направити вимогу письмово поштою на юридичну адресу продавця/виробника рекомендованим листом з повідомленням і описом вкладення.

Юридичні поради: які є права у пасажирів літаків? Як найчастіше порушуються права авіапасажирів? На яку компенсацію можна розраховувати у разі скасування рейсу?

ІНОДІ очікувана авіаподорож проходить не зовсім комфортно для пасажирів. Причини цього бувають різні. Найпоширеніша ситуація – затримка рейсу.

Надати напої, їжу і можливість зателефонувати під час відтермінування вильоту більш, ніж на дві години – це прямий обов'язок авіакомпаній, у т.ч. і українських.

Напої надаються в кількості 100 мл (в теплу пору року – 150 мл на людину) кожну годину. Якщо затримка становить більше двох годин, то пасажирам повинні надати легкі ланчі, більше чотирьох годин – гарячі обіди. Згідно з Правилами авіаперевезень, вимагати цього можна у всіх випадках вимушеного простою, в тому числі через негоду.

Якщо літак не злітає більше 12 годин, то авіакомпанія повинна забезпечити проживання в готельних номерах, а також трансфер «аеропорт – готель – аеропорт».

У разі затримки польоту перевізник повинен провести опитування добровольців, згодних летіти іншим рейсом. Якщо пасажир відмовляється від рейсу в зв'язку з його затримкою, то протягом семи днів авіакомпанія повинна компенсувати повну вартість квитка, а також запропонувати альтернативні маршрути.

Увага! Якщо у разі заміни Вам запропонували місце класом нижче, то Ви маєте право вимагати за це компенсацію.

Якщо пасажирам відмовлено у перевезенні проти їхньої волі, то перевізник повинен виплатити їм компенсацію в розмірі від 250 до 600 євро залежно від дальності польоту. Сума повернення зменшується у два рази, якщо пасажиру надається можливість долетіти до місця призначення іншим рейсом. При цьому грає роль час затримки його прибуття до місця призначення.

Якщо авіакомпанія порушує правила, то потрібно викликати представника перевізника і, бажано, колективно пред'являти претензію. Повернувшись додому, можна написати скарги до відповідних держорганів, наприклад, в управління з питань захисту прав споживачів. Бажано вказувати фактичні обставини і наводити докази порушень авіакомпанії.

Що робити, якщо подарунки замовлялись через Інтернет, а вони виявилися з браком або не підійшли?

ЩО стосується товарів, куплених через Інтернет, покупець має право відмовитися від товару в будь-який час до його передачі, а після передачі – протягом семи днів.

При купівлі товару неналежної якості через Інтернет діють загальні правила обміну/повернення/ремонтів товару неналежної якості.

Що робити, якщо новорічний банкет був зіпсований якістю страв: їжу подали холодною, шашлик – не просмаженим?

У цьому випадку споживач має право за своїм вибором вимагати або безоплатного усунення недоліку (наприклад, розігріти, охолодити, досолити, досмажити і т.д.), або зменшення ціни замовлених страв, або повторного виготовлення продукції належної якості.

Юридичні поради: договір з туристичною фірмою для відпочинку за кордоном.

Як не потрапити в руки турагентств-шахраїв? Що слід знати, підписуючи договір на туристичне обслуговування?

У новорічні свята багато хто їде відпочивати за кордон. Але нерідко поїздка може бути зіпсована. Причин на те багато: крадіжка документів, затримка авіарейсу, раптова хвороба. Перш за все, щоб мінімізувати кількість негативних емоцій під час відпочинку в чужій країні, юристи радять вибирати надійного і перевіреного туроператора.

На жаль, на ринку існує велика кількість турфірм-шахраїв: вони або пропадають з грошима, або несподівано просять доплатити. Щоб не потрапити в такі неприємні ситуації, перш ніж купувати тур, гарненько перевірте туроператора або турагента. Крім відгуків про роботу, поцікавтеся наявністю у них дозвілених документів. Згідно з українським законодавством, туристичною діяльністю мають право займатися тільки ліцензійні туристичні оператори.

Обов'язково перевірте в офісі туроператора в «Куточку споживача» наявність наступних документів:

- фотокопії ліцензії на туристичну діяльність;
- копії банківської або іншої кредитної установи про підтвердження фінансового забезпечення цивільної відповідальності ліцензіата (для туроператора – мінімум 20 тис. євро, для турагента – 2 тис. євро).

Зверніть увагу, що діяльність турагентів, на відміну від діяльності туристичних операторів, ліцензуванню не підлягає: агенти й оператори працюють за угодами.

Коли вже обрана надійна і перевірена туристична фірма, тоді Вашим наступним кроком, що гарантує захист прав відпочинку в разі, якщо обіцяні послуги не будуть надані, повинен стати договір на туристичне обслуговування. У цьому документі передбачається в повному обсязі звітку фактичний перелік послуг відпочинку. Вказуються повні анкетні дані, умови страхування, умови, що стосуються негативних

наслідків перельотів, проживання, зірковості готелю, якості обслуговування тощо.

Дрібний і довгий текст договору туристи читають, звичайно, не уважно, але Вам бажано уточнити, чи несе компанія свою відповідальність за запізнення і затримку літака; що буде, якщо з яких-небудь причин Ваш номер у готелі буде зайнятий. До речі, як правило, в цьому випадку турфірма зобов'язана поселити Вас у готель рівнем вище. Якщо договір про це замовчує, то вимагайте, щоб такий пункт був внесений письмово, а не усно.

Також зверніть увагу на наступні пункти договору:

- місце надання туристичних послуг;
- програму туристичного обслуговування;
- характеристики транспортних засобів, що здійснюють перевезення, зокрема, їх види і категорії;
- характеристику готелів та інших об'єктів, призначених для надання послуг із тимчасового розміщення;
- види і способи забезпечення харчування під час туристичної подорожі;
- мінімальну кількість туристів у групі;
- ціну туристичних послуг.

Також слід детально ознайомитися з тією частиною договору, де передбачаються санкції для туриста за відмову скористатися туром. За певну кількість днів до виїзду туристу можуть повернути вартість купленого турпакету з певним штрафом: чим ближче до дати виїзду, тим більше буде штраф.

До складання договору Вам обов'язково повинна бути надана наступна інформація:

- основні вимоги до оформлення в'їзних документів;
- медичні застереження;
- інформація про туроператора/турагента.

Отже, якщо Ви збираєтеся на відпочинок, який буде тривати більше, ніж добу, і з метою його організації звернулися в туристичну фірму, то між Вами і туркомпанією укладається договір на туристичне обслуговування. Цей документ складається письмово.

Однак Закон України «Про туризм» передбачає і спрощену процедуру укладення угоди – шляхом видачі ваучера. Але юристи радять не задовольнятися одним лише ваучером, а звернутися до менеджера турфірми з проханням підписати з Вами повноцінний договір: відмовити Вам не мають права.

За матеріалами з відкритих джерел Інтернету

Знаєте ли вы новогодние традиции стран мира?

НОВЫЙ ГОД ОТМЕЧАЕТ ВСЯ ПЛАНЕТА, НО В КАЖДОЙ СТРАНЕ СВОИ ТРАДИЦИИ И ОБЫЧАИ. МЫ НАДЕЕМСЯ, ЧТО ВЫ ВЕСЕЛО И ИНТЕРЕСНО ВСТРЕТИЛИ 2018 И ПОДГОТОВИЛИ ДЛЯ ВАС САМЫЙ НОВЫЙ ТЕСТ В ЭТОМ НОВОМ ГОДУ! ПРОВЕРЬТЕ, НЕ РАСТЕРЯЕТЕСЬ ЛИ ВЫ, ЕСЛИ ВАМ ДОВЕДЁТСЯ ПРОВЕСТИ НОВОГОДНЮЮ НОЧЬ ЗА ГРАНИЦЕЙ.

Как называют Новый год во Франции, Германии и ряде других католических стран?

Сильвестр

В ночь с 31 декабря на 1 января отмечается праздник Сильвестра Римского Папы, который по легенде победил злого бога.

Что в Испании едят под бой курантов?

Виноград

С каждым ударом часов в новогоднюю ночь испанцы съедают по одному виноградинке, загадывая при этом желание. Традиция эта появилась в 1909 году, когда в Испании впервые был организован конкурс на самый вкусный виноград.

В Чехии карп – главное рождественское блюдо. А что с карпами на Новый год делают во Вьетнаме?

Кормят и выпускают в реку

Вьетнамский Новый год называется Тет и имеет многовековую традицию. Так, в 23-й день последнего месяца года принято кормить и выпускать в водоемы карпов. Они Тет к Новому году возвращаются.

В Греции есть такая традиция: глава семьи выходит во двор и разбивает о стену дома плод. Какой?

Гранат

Считается, что, если зёрна разлетятся далеко в стороны, семья будет в Новом году счастлива.

На Кубе в канун Нового года наливают ведро воды, а в полночь выплёскивают его из окна. Что означает этот обычай?

8. Кубинцы так прощаются со старым годом: чтобы в Новом году было больше счастья и меньше бед.

Как зовут финского Деда Мороза?

Йолупукки

Сейчас Йолупукки выглядит как привлекательный человек с белой бородой, в красной шапке и сапогах. Но ещё в XIX веке его изображали с маленькими рогами.

Бразильцы встречают Новый год на пляже. Какого цвета одежду они при этом надевают?

Белого

В отличие от нас, бразильцы в новогоднюю ночь не надевают одежды, а просто ходят в купальниках. Они веселятся на пляже, смотрят на фейерверки и прыгают через волны. При этом сам пляж похож на белое море, так как все люди облачаются в белую одежду.

С последним ударом часов в новогоднюю ночь в болгарских домах гаснет свет. Что люди делают в темноте?

Целуются

В момент, когда Новый год вступает в свои права, болгары гасят свет и целуют друг друга. Возможно, поэтому принято встречать в компании близких и родных.

В наши дома Новый год приходит с двенадцатым ударом курантов. А что знаменует смену года в Японии?

108 ударов в колокол

Японцы считают, что у людей шесть главных пороков, каждый из них имеет 18 оттенков. В двенадцать часов в ночь с 31 декабря на 1 января раздается 108 ударов храмового колокола, побеждая эти пороки и возвещая о наступлении Нового года.

В Великобритании есть традиция в новогоднюю ночь открывать сначала заднюю, а потом переднюю дверь дома. Зачем?

Чтобы выпустить старый год и впустить Новый.

Заднюю дверь открывают с первым ударом часов и выпустить старый год, а переднюю дверь открывают с последним ударом, приглашая на пороги Новый.

Національна кухня Туреччини входить у трійку світових лідерів

ТУРЕЦЬКА кухня нероздільно пов'язана з минулим, тому її неможливо розглядати окремо від історії розвитку Османської імперії. Національна кухня Туреччини входить у трійку світових лідерів, поступаючись місцем лише Франції і Китаю, завдяки різноманіттю, самобутності і солідному віку. Османська імперія любила поїсти і зводила це заняття в культ. Важко повірити, але в стамбульському палаці Топкан у 17 столітті жило 13 тисяч кухарів, кожен із яких удосконалювався у приготуванні однієї-єдиної страви. Щодня палац нагодував 10 тисяч чоловік, відправляючи також кошики з їжею шановним і авторитетним людям міста на знак особливої милості.

Основою турецької кухні стали страви прав-

лячої знаті Візантійської імперії. Головне місце в ній, крім м'яса (баранина, козлятина і м'ясо птиці) займає рис, який у цих краях обробляють із часів процвітання Східної Римської імперії. А найбільш поширена народна страва – плов. Він містить у собі відразу два головні компоненти турецької кухні: нарізане м'ясо і рис.

Завезена з Америки до Венеції кукурудза невдовзі потрапила до Туреччини завдяки венеційським купцям і стала важливою для національної кухні культурною рослиною. Але найбільш популярними в країні вважаються квасоля і баранячий горох – нут. Без них також важко уявити турецьку кухню, як і без помідорів або солодкого перцю, завезених з південноамериканського континенту. Велика кількість інших видів культурних рослин, а також прянощів потрапили в Османську імперію стараннями арабських купців.

Дуже вибагливо в країні ставилися до якості продукції. Напої, спеції і продукти могли вивозитися з Туреччини, тільки, якщо мали знак якості, поставлений спеціальною організацією.

Неквапливі турки досі люблять поїсти, тому не дивно, що їх обід може тривати від 4 до 5 годин, при цьому вони не люблять перекушувати на ходу і їдять тільки в компанії. Вони відрізняються схильністю до торгівлі і люблять пригощати покупців чаєм або кавою.

Хлібу варто присвятити окрему розмову, оскільки Туреччина в минулому була «хлібним кошиком» для всього світу. Турки вірять у легенду, в якій мовиться, що святому покровителю пекарів Адаму рецепт його приготування вручив сам Архангел. Вони ніколи не їдять учорашній хліб, тільки спечений сьогодні.

Туреччину оточує відразу чотири моря, можливо, тому тут так смачно вміють готувати страви з риби і морепродуктів. Насолодитися їх неповторним ароматом дозволяє приготування на деревному вугіллі. Обсмажують свіжих восьминогів, рибу-меч, барабульку, устриць, ската або омарів прямо під відкритим небом і подають з білим хлібом. Але королевою рибного розмаїття вважається хамса, з якої турки вміють готувати понад 40 страв, включаючи навіть десерт!

Туркам подобається надавати страві неповторний аромат, а не ховати його смак під різними соусами. Наприклад, на їхню думку, цукіні відмінно поєднуються з м'ятою або кропом, а баклажани тільки з петрушкою. Смак оливкової олії, м'яса та овочів вони врівноважують лимоном і йогуртом.

Любителів поїсти в Туреччині чекає справжній рай, що особливо відчувається в десертах. Смачний мармелад створюється з айви, джем – з кислої вишні, а варення – з пелюсток троянди. Про-

мовисті назви турецьких солодощів нескінченні: «палець візира», «жіноче стегенце», «плетений тюрбан», список ще дуже довго можна продовжувати. Найзнаменитіша із солодощів – баклава, яка представляє собою тонкі коржі, посипані подрібненими горіхами і политі цукровим сиропом.

Сучасні турки, незважаючи на традиції Ісламу, іноді дозволяють собі побалуватися і пивом, і вином. Але національним напоєм залишається виноградно-анісова горілка «раки», яку прийнято пити, розбавляючи крижаною водою, від якої вона набуває білого кольору і її називають за це «левовим молоком».

Таким чином, основу турецької кухні складають корисні і здорові продукти, які привертають до неї так багато шанувальників з усього світу!

«Украинская душа с армянским сердцем» — талантливая художница Марина Саркисян

Марина Саркисян: Для меня Петриковская роспись – это украинская душа, которая сливается воедино с армянскими корнями моего рода

«Рисование – моё хобби, моя работа и моя жизнь! Это мои будни и мои праздники, достижения и мечты! Какое огромное счастье для меня – каждый день иметь возможность прикасаться в творчестве к неземной красоте», – Марина Саркисян.

Мастер декоративно-прикладного искусства Марина Саркисян работает в разных жанрах, однако отдает предпочтение Петриковской росписи.

По словам художницы, для нее Петриковская роспись – это украинская душа, которая сливается воедино с армянскими корнями ее рода, а «хачкары» в ее работах – художественный символ и сердце Армении, отражающие

чувство красоты и истории армянского народа. Одна из авторских работ Марины Саркисян, отображенная на пасхальном яйце, победила на Всеукраинском фестивале писанок в Киеве. Сегодня Марина не только художник, она делится своим талантом с подрастающим поколением – преподает изобразительное и декоративно-прикладное искусство в «Академии искусства красоты» в Киеве. А в своем творчестве любимую Петриковку использует не только на бумаге, но и на холсте, ткани, дереве, занимается также росписью интерьеров. Марина является участницей городских и международных выставок и арт-объектов. Уча-

ствует в выставках «Весна! Встречайте» (Дом Природы), «Свой взгляд» (Украинский фонд культуры), «С Украиной в сердце» (галерея «Лавра»). Работы художницы хранятся в частных коллекциях, как в Украине, так и за рубежом. Мастерница стала членом Национального союза мастеров народного искусства Украины

Культура и искусство всегда объединяло и объединяет народы. Талантливые представители различных этносов в Украине своим творчеством прославляют не только свой народ, но и землю где они живут.

Праздничный сканворд

Разгадать сканворд вам помогут традиции разных стран

Французский Дед Мороз – Пер...	Наука, изучающая монеты	Полу-фабрикат для кареты	Столица первых Олимпийских игр
Овощ с «личным» праздником в Мексике	Музыкальный индивидуализм	Представитель народа, у которого мужчины обязаны закрывать лицо повязкой-лисамом	«Де-то ... пляшут в такт, нехотя и плавно»
Номер повышенной комфортности в отеле	Гостевые места в театре	Его день в Украине отмечается 19 февраля	Колода, но не мясника, а игрока
Вертикальный предел пропасти	Смотри фото 1	Смотри фото 2	Единица измерения туалетной бумаги, обоев и рубероида
Участь ветхого здания	Международный транспорт	Кормовая трава семейства мятликовых	Регистратор землетрясений родом из Китая
«Попятная» пушки при выстреле	«Смотровые» фото-моделей и актеров	Оливковое масло в церкви	«Прачка» с полосатым хвостом
Новый год в этой стране отмечается по Лунному календарю и символизирует приход весны	Жирный, который урвали	Альбом группы «Ляпис Трубецкой»	В цирке – парадный выход всех артистов
Количество сердец у осьминога	«Почерк», которым книжки печатают	Сеть супермаркетов с рекордным продажным годом Новый год	Портниха-мотористка
Индийская философия	Имя слуги голубовского Хлестакова	Подводят, провожая старый год	Вращающийся цилиндр в машине
На Новый год в этой стране 108 раз бьют колокола	Одно из лицейских прозвищ Пушкина	Загадать желание = бокал шампанского + ...	Его заменила на верхушке ели звезда
1. Второе самое новогоднее растение в Англии	2. Ее дарят друг другу шведы в новогоднюю ночь	Первой ее нарядили в Германии	

Подсказка:

Айра. Сейсмограф. Кастинг. Лета. Китай. Алле. Орик. Ангел. Тран. Осип. Ашан. Швей. Игор. Повертки. Тька. Афина. Репис. Соно. Тугарев. Герб. Омега. Свеча. Рупон. Непотыр. Лифт. Енот. Грай. Скальн. Оратор. Кус. Рол. Ларь. Три. Шриф. Елка. Йора. Япония. Егроз. Пенел. Погоризонталит. Нумизматика. Кони. Свят. Карты. Ложка. Дно. Улей. Слон. Рабство. Слом. Откат. Еней.

На Вінниччині відкрили пам’ятник літературному герою першого українського сатиричного роману

МОНУМЕНТ «Аристократу із Вапнярки» Євграфові Сідалковському відкрили у присутності автора твору - письменника Олега Чорногуза.

Гарної грудневої днини наприкінці 2017 року в доброму гуморі на пристанційній площі залізничної станції Вапнярка, що на Вінниччині, відомий український сміхоцілитель, майстер дотепного слова письменник Олег Чорногуз і вінницький скульптор Микола Крижанівський у почесному супроводі меценатів, спонсорів і начальника станції, віддаючи творчі борги перед роком прийдешнім, відкрили монумент літературному героєві першого українського сатиричного роману

«Аристократ із Вапнярки» Євграфові Сідалковському.

Цей дотепний твір відомого в Україні і поза її межами письменника-перчинина Олега Чорногуза побачив світ у далеких сімдесятих ХХ століття. І мав гучний успіх. А потім перевидавався 7 разів!

Пригоди збитошного і не вельми розбірливого у засобах молодика Євграфа Сідалковського, котрий рушив до столиці у пошуках пригод і ситого життя з рідної станції Вапнярка, припали народові до душі. Бо грішним ділом багато хто пізнавав у ньому як не себе самого, то когось зі своїх родичів чи знайомих. І так було не лише в Україні.

Здавалося б, наскільки доречно ставити скульптури сатиричним літературним героям, коли проти України на сході точиться війна і гинуть люди? На це дав чудову відповідь сам автор, який нагадав слова давніх мудреців про те, що світ вижив тому, що сміявся. Бо сміх зцілює, просвітлює, додає жаги жити і робить людину сильною, як ніщо інше на світі.

На відкриття монумента за підтримки газети «Сільські вісті» прибули й творчі працівники «Веселої світлиці» та славного журналу «Перець. Весела республіка».

27 творцям цього культурно-скульптурного явища в житті не тільки Вапнярки, а й усієї України перчани вру-

чили чудові Вищі Грамоти Великої Громади «Веселої республіки Перець».

Тож письменницька мрія Олега Чорногуза і численних шанувальників його таланту збулася.

Знаменно, що збулася вона саме напередодні Нового року, коли мрії частенько, кажуть, стають дійсністю.

Тарас КІНЬКО, спецкор «Веселої світлиці».
снт Вапнярка – м. Київ.